

หนังสือดี เปลี่ยนแปลงชีวิตได้

มอบหนังสือดี เป็นของขวัญสำหรับคนน่ารักและห่วงใย

ฉบับปรับปรุง

PARENTING WITH LOVE & LOGIC

ลูกซนได้ดี ที่มีพ่อแม่อย่างเรา

วิธีฝึกเด็ก ให้คิดเป็น ตัดสินใจเป็น มีวินัย
และรับผิดชอบชีวิตได้ เมื่อต้องเผชิญโลกตอนโต
ด้วยหลักการ **“เลี้ยงลูกด้วยรักและเหตุผล”**

PARENTING WITH LOVE & LOGIC : Teaching Children Responsibility

เขียนโดย : **Foster Cline, MD** และ **Jim Fay**

แปลและเรียบเรียงโดย : **ภรณ์ ภูริสิทธิ์**

บรรณาธิการโดย : **สมชัย เบญจมิตร**

 BEE MEDIA
Parenting & Families

มุ่งมั่นทำหนังสือดี... เพื่อคุณ

2

PARENTING WITH LOVE AND LOGIC

ลูกโซคดี ที่มีพ่อแม่อย่างเรา - ฉบับปรับปรุง

โดย ฟอสเตอร์ ไคลน์ และ จิม เฟย์

- ฉบับปรับปรุง

หนังสือ **ลูกโซคดี** ที่มีพ่อแม่อย่างเรา - วิธีฝึกเด็ก ให้คิดเป็น ตัดสินใจเป็น

แปลจาก : **Parenting with Love and Logic** (Updated and Expanded Edition)

เขียนโดย : **ฟอสเตอร์ ไคลน์ และ จิม เฟย์** (Foster Cline & Jim Fay)

แปลและเรียบเรียงโดย : **ภรณ์ ภูริสิทธิ์** บรรณาธิการโดย : **สมชัย เบญจมิตร**

สงวนลิขสิทธิ์ตามพระราชบัญญัติลิขสิทธิ์ (ฉบับเพิ่มเติม) พ.ศ. 2567 โดย **บริษัท บี มีเดีย กรุ๊ป (ประเทศไทย) จำกัด** ห้ามการลอกเลียนไม่ว่าส่วนหนึ่งของหนังสือเล่มนี้ รวมทั้งการจัดเก็บ ถ่ายทอด ไม่ว่าด้วยรูปแบบหรือวิธีการใด ๆ ด้วยกระบวนการทางอิเล็กทรอนิกส์ การถ่ายภาพ การบันทึก หรือวิธีการอื่นใด โดยไม่ได้รับอนุญาตเป็นลายลักษณ์อักษร Originally published in English in the U.S.A. under the title: **Parenting with Love and Logic**, by Foster Cline and Jim Fay. Copyright © 2020 by **Foster Cline and Jim Fay** Thai edition © 2024 by **Bee Media Group (Thailand) Co., Ltd** with permission of NavPress, represented by **Tyndale House Publishers**. All rights reserved.

พิมพ์ครั้งแรก : พฤศจิกายน 2567 2411987654321

ISBN 978-616-444-072-2 ราคา 320 บาท

ข้อมูลทางบรรณานุกรมของหอสมุดแห่งชาติ

ไคลน์, ฟอสเตอร์.

ลูกโซคดี ที่มีพ่อแม่อย่างเรา : วิธีฝึกเด็ก ให้คิดเป็น ตัดสินใจเป็น.

- นนทบุรี : บี มีเดีย กรุ๊ป, 2567.

320 หน้า.

1. การเลี้ยงดูเด็ก. I. เฟย์, จิม, ผู้แต่งร่วม. II. ภรณ์ ภูริสิทธิ์, ผู้แปล. III. ชื่อเรื่อง

649.1

ISBN 978-616-444-072-2

มุ่งมั่นทำหนังสือดี... เพื่อคุณ

จัดพิมพ์โดย **สำนักพิมพ์ บีมีเดีย** Parenting & Families

69 ซ.เวรดี 12 ถ.ติวานนท์ ต.ตลาดขวัญ อ.เมืองนนทบุรี จ.นนทบุรี 11000

ติดต่อสำนักพิมพ์ได้ที่ มือถือ 089-111-7500, 089-120-7700 โทรศัพท์ 02-034-9474

Line id : @beemedia www.facebook.com/beemedia Email : Info@BeeMedia.co.th

จัดจำหน่ายโดย : บริษัท ซีเอ็ดดูเคชั่น จำกัด (มหาชน) | พิมพ์ที่ บริษัท โรงพิมพ์อักษรสัมพันธ์ (1987) จำกัด 1858/87-90 ถนนเพชรตัด 1 แขวงบางนาใต้ เขตบางนา กรุงเทพฯ 10260 | พิมพ์ที่ บริษัท โรงพิมพ์อักษรสัมพันธ์ (1987) จำกัด 1858/87-90 ถนนเพชรตัด 1 แขวงบางนาใต้ เขตบางนา กรุงเทพฯ 10260 | 18 ซอยประชาอุทิศ 33 แขวงบางมด เขตทุ่งครุ โทรศัพท์ 02-826-8000 โทรสาร 02-826-8356-9 http://www.se-ed.com | กรุงเทพฯ 10140 โทรศัพท์ 02-428-7500 Line ID : @asp1987

กรณีต้องการสั่งซื้อจำนวนมาก เพื่อใช้เป็นของขวัญหรือ ส.ค.ส. ในทุกเทศกาล เช่น ปีใหม่ งานสัมมนา งานอบรม พัฒนานักบุคลากรหน่วยงานหรือเป็นของขวัญเพื่อคนที่รักและห่วงใย **ขอรับส่วนลดพิเศษที่ 089-111-7500, Line id : @beemedia, www.BeeMedia.co.th**

สนับสนุน
นิรโทษกรรมกบฏสามกษัตริย์
www.greenseed.com

หนังสือเล่มนี้จัดพิมพ์ด้วยความรับผิดชอบและใช้กระดาษคุณภาพดีทุกเล่ม
รับประกันความพอใจสูงสุด หากเกิดปัญหาการพิมพ์ สามารถเปลี่ยนเล่มใหม่ได้ทันที*

TO _____

FROM _____

- สิ่ง ดี ๆ จาก ผู้ ให้ สู ผู้ รับ -

ผู้ที่มีมอบหนังสือเล่มนี้ให้แด่ท่าน คือผู้ที่มีความเอาใจใส่และปรารถนาแต่สิ่งที่ดีที่สุด จึงได้มอบหนังสือเล่มนี้ที่จะช่วยให้ท่านมีแนวทางในการฝึกลูกให้คิดเป็น ตัดสินใจเป็น รู้จักตัดสินใจเลือกสิ่งที่ดีสำหรับชีวิต และรับผิดชอบชีวิตของตนเอง ได้เมื่อต้องเผชิญโลกความจริงตอนโต สามารถใช้เป็นแนวทางดำเนินชีวิตของเขา ให้มีความสุขประสบความสำเร็จ มีชีวิตที่ดีขึ้นได้ตลอดไป

นี่คือสิ่งที่คุณพิเศษผู้ที่รักและห่วงใยในตัวท่านได้มอบหนังสือเล่มนี้ให้ เพียงเพื่อต้องการให้คนที่ท่านรักและห่วงใย มีชีวิตที่ดีขึ้นตลอดไป

สมชัย เบญจมิตร

มุ่งบันทึกหนังสือ... เพื่อคุณ

การมอบหนังสือดีแก่ผู้ที่ท่านรักและห่วงใย เป็นการเพิ่มสิ่งดีให้กับตนเองและผู้ได้รับ สำหรับผู้รับนั้น เมื่อท่านได้รับหนังสือดีเล่มนี้ ขอให้ตอบแทนสิ่งดี ๆ คืนแก่ผู้ให้ด้วยการอ่านให้จบ 1 ครั้ง และให้ผู้อื่นยืมอ่าน 1 ครั้ง เพราะเท่ากับท่านได้ช่วยให้ตัวท่านเองและครอบครัวข้าง มีชีวิตที่ดีขึ้น

- เกี่ยวกับผู้เขียน -

ดร.ฟอสเตอร์ ไคลน์ จิตแพทย์ที่มีชื่อเสียง ท่านเป็นที่ปรึกษาให้องค์กรสุขภาพจิตหลายแห่ง และยังเป็นทีปรึกษาให้กับกลุ่มผู้ปกครองและโรงเรียนต่าง ๆ ในสหรัฐอเมริกา ท่านเป็นผู้ที่มีความเชี่ยวชาญเป็นพิเศษในการให้คำปรึกษาแก่พ่อแม่ในเรื่องเด็กที่มีปัญหาทางพฤติกรรม

จิม เพย์ มีประสบการณ์ทำงานในอาชีพครูและเป็นครูใหญ่มานานกว่า 30 ปี ได้รับการยกย่องว่าเป็นทีปรึกษาชั้นนำและมีชื่อเสียงด้านการศึกษาของสหรัฐอเมริกาและยังได้รับรางวัลมากมายในสาขาวิชาศึกษาศาสตร์อีกด้วย

ทั้งสองท่านมีงานเขียน 3 เล่ม คือหนังสือเล่มนี้ Parenting with LOVE & LOGIC เล่มที่ 2 คือ Parenting with LOVE & LOGIC for Early Childhood และ Parenting Teens with LOVE & LOGIC

- เกี่ยวกับผู้แปลและเรียบเรียง -

ภรณ์ คุริสิทธิ์ สำเร็จการศึกษาปริญญาตรี คณะวิศวกรรมศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย และรับทุนธนาคารแห่งประเทศไทยเพื่อศึกษาระดับปริญญาโทที่ Duke University สหรัฐอเมริกา เธอเคยทำงานธนาคารแห่งประเทศไทย และเคยเป็นที่ปรึกษาด้านไอที ในประเทศสิงคโปร์ และสหรัฐอเมริกา เมื่อมีลูกคนที่สอง ภรณ์ลาออกมาเป็นคุณแม่เต็มตัวเพื่อเลี้ยงดูลูก ด้วยใจรักและสนใจเรียนรู้ด้านจิตวิทยาเด็ก จึงมีผลงานแปลหลายเล่ม อาทิ วิธีพูดกับลูก วิธีฝึกเด็กให้ฉลาดและเก่ง วิธีพูดสอนเด็ก ลูกโซคดีที่มีพ่อแม่อย่างเรา ฯลฯ โดย สำนักพิมพ์ **บี มีเดีย**

ภรณ์ศึกษาระดับปริญญาโทด้านศิลปศาสตร์ สาขาวิชาภาษาอังกฤษเป็นภาษานานาชาติ จากจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย เมื่อทำกิจการสถาบันสอนภาษาสำหรับเด็ก ปัจจุบันภรณ์เป็นนักแปลอิสระ เป็นกองบรรณาธิการสำนักพิมพ์เสมสิกขาลัย และเป็นกระบวนกร (ผู้ออกแบบและจัดกระบวนการเรียนรู้) สำหรับเด็กและเยาวชนนอกกระบวนของสถาบันยุวโพธิชน

หมายเหตุ บรรณาธิการ

บอให้ลูกทุกคน เป็นลูกที่โชคดี ที่มีพ่อแม่เอาใจใส่ดูแล และสอนให้เขาคิดเป็น รู้จักตัดสินใจเลือกและรับผิดชอบชีวิตได้เมื่อต้องเผชิญโลกตอนที่พวกเขาโตขึ้น เพราะการเป็นพ่อแม่ที่สามารถฝึกลูกของตนให้ รับผิดชอบชีวิตได้นั้นเป็นภาระที่หนักและยากยิ่ง ซึ่งจะต้องอาศัยทั้งทักษะวิธีการ และความอดทน ที่จะเห็นลูกต้องลำบากหรือเจ็บปวดเรียนรู้จากความผิดพลาด ล้มเหลวบ้าง **เพราะถ้าไม่ทำเช่นนั้น ก็เท่ากับว่าเราไม่เปิดโอกาสให้ลูกได้ลอง ประสบความสำเร็จ หรือไม่รู้จักรับมือกับปัญหาในชีวิตเมื่อเขาโตขึ้นเลย**

ลูกที่โชคดี คือลูกที่พ่อแม่ได้ฝึกฝนให้เขารู้จักคิด รู้จักตัดสินใจ และ ถูกฝึกให้มีความรับผิดชอบในเรื่องต่าง ๆ ตั้งแต่ยังเล็ก แม้บางครั้งต้องเจ็บปวด ล้มเหลวบ้าง แต่การเรียนรู้ในช่วงวัยเด็กนั้น ต้นทุนชีวิตที่เขาต้องเสียไปในการ เรียนรู้ตอนยังเล็กนั้นกว่าราคาถูกที่สุดแล้วในวันนี้ เพราะเมื่อถึงวันพ่ungsี้ ต้นทุน ชีวิตมีแต่จะราคาสูงขึ้น **เมื่อยิ่งโตขึ้น การตัดสินใจของเขาก็จะยิ่งสำคัญ และ ผลของการตัดสินใจนั้น ๆ จะยิ่งหนักหนาสาหัส** เด็กเล็ก ๆ สามารถทำ ผิดพลาดได้หลายอย่างโดยที่บทเรียนนั้นยังมีราคาไม่แพง เขาก็แค่ร้องไห้หรือ เจ็บปวดชั่วคราว จากนั้นก็ลุกขึ้นยืนได้เองและลองพยายามอีกครั้ง **แต่หาก โตขึ้นแล้วเขายังคิดไม่เป็น ตัดสินใจไม่เป็นและรับผิดชอบต่อชีวิตไม่เป็น นั้น กลับจะยังมีต้นทุนชีวิตและความเสี่ยงสูงขึ้นไปอีก จนอาจทำให้ชีวิตล้มเหลว และเจ็บปวดอย่างแสนสาหัส**

หนังสือ **“ลูกโชคดี ที่มีพ่อแม่อย่างเรา”** เป็น **หนังสือดี** เขียนโดย ดร.ฟอสเตอร์ โคลน์ และ จิม เฟย์ ซึ่งจะช่วยให้พ่อแม่มีแนวทางที่ดีในการ สอนลูกให้เขาคิดเป็น ตัดสินใจเป็น และรับมือกับชีวิตได้เมื่อโตขึ้น

สำนักพิมพ์ **BEE MEDIA** มีความภูมิใจที่ได้จัดทำ **หนังสือดี** เล่มนี้ ซึ่งจะช่วยให้พ่อแม่มีแนวทางที่ดีในการเลี้ยงลูกให้มีชีวิตที่ดีขึ้นได้ตลอดไป

เพราะหนังสือดีเล่มนี้ เปลี่ยนแปลงชีวิตลูกของเราให้ดีขึ้นได้

สมชัย เบญจมิตร
มุ่งมั่นทำหนังสือดี... เมื่อคุณ

ในฐานะที่เป็นพ่อแม่ คุณมีเวลาเพียงไม่กี่กึ่งชั่วโมง ให้เขาพร้อมเผชิญกับโลกภายนอก เพราะมันเป็นเรื่องจำเป็นอย่างยั้งที่ **เด็ก ๆ ต้องเติบโตขึ้นเป็นผู้ใหญ่ที่มีทั้งความรับผิดชอบและวุฒิภาวะ จึงจะสามารถเอาตัวรอดในโลกปัจจุบันได้** เพียงแค่คิด คุณก็หันไปถึง สันหลังแล้วหรือไม่ **แล้วคุณจะทำอย่างไรละ** คุณจะคอยดูแลลูกตลอดเวลาเพื่อเขาจะได้ไม่ทำอะไรผิดพลาดเลย หรือว่าจะอดทนอดกลั้น เคี้ยวเซ็ญเขาเพื่อให้เขามีวินัยในตนเอง รู้จักตัดสินใจเลือกสิ่งที่ดีจนสามารถดูแลตัวเองได้ หรือคุณจะมีแต่เอาหัวชนฝาและคร่ำครวญว่า "นี่ การที่ฉันจะสอนลูกให้เป็นเด็กที่มีความรับผิดชอบนั้นนะ มันเป็นเรื่องที่แทบจะเป็นไปไม่ได้เลยถ้าฉันไม่ใจแข็งต้องคอยฝืนใจลูกตลอดเวลา"

ดร.ฟอสเตอร์ ไคลน์ จิตแพทย์ และ **จิม เพย์** ที่ปรึกษา ด้านการศึกษาที่มีชื่อเสียงมีความเห็นว่า พ่อแม่ที่พยายามทำ ทุกวิถีทางเพื่อให้ลูกประสบความสำเร็จนั้นมักจะมีลูกที่ ประสบความล้มเหลวเมื่อพวกเขาเติบโตขึ้น เพราะการ คิดเป็น ตัดสินใจเป็น และมีความรับผิดชอบนั้น เด็กจะ เรียนรู้ได้ก็ต่อเมื่อพวกเขาได้ลงมือปฏิบัติด้วยตนเองเท่านั้น

หากคุณต้องการเลี้ยงลูกให้เป็นเด็กรู้จักคิด รู้จักตัดสินใจเลือกสิ่ง **ที่ดี มีความรับผิดชอบ เชื่อมั่นในตัวเอง มุมานะและพร้อมที่จะออกไป** **เผชิญกับโลกภายนอกละก็ วิธีการเลี้ยงดูลูกนี้จะช่วยได้โดยที่ไม่มีใคร** **ต้องรู้สึกว่าเป็นผู้แพ้** ตัวเด็กเองรู้สึกว่าเป็นผู้ชนะ เพราะเขาจะได้ เรียนรู้เรื่องความรับผิดชอบ พร้อม ๆ ไปด้วยกับเรื่องสาเหตุและผลลัพธ์ ของการดำเนินชีวิตโดยการเรียนรู้ที่จะแก้ปัญหาของตัวเอง ในขณะที่ ตัวคุณเองก็จะรู้สึกว่าเป็นผู้ชนะ เพราะสามารถสร้างสัมพันธภาพเชิงบวก กับลูก และดูแลเขาได้โดยปราศจากความโกรธเคือง ชูเซ็ญ ดำหนิติเตียน หรือเหนื่อยหน่ายจากการที่ต้องทะเลาะกับเขาตลอดเวลา

นี่คือหนังสือที่จะช่วยคุณได้!

สารบัญ

เกี่ยวกับผู้เขียน และผู้แปล 4

หมายเหตุ บรรณาธิการ 5 บทหน้า 11

ลูกซอคดี PARENTING WITH LOVE & LOGIC กับพ่อแม่อย่างเรา

ส่วนที่ 1 หลักการ “เลี้ยงลูกด้วยรักและเหตุผล”

1. การเลี้ยงลูก คือความสุขหรือฝันร้ายของพ่อแม่ 15
2. ฝึกลูกให้รู้จักคิด รู้จักตัดสินใจ เป็นเด็กดีและมีความรับผิดชอบ 21
3. เด็กที่มีความรับผิดชอบ จะมีความรู้สึกที่ดีต่อตนเอง 43
4. ความผิดพลาดของเด็ก คือโอกาสในการเรียนรู้ที่สำคัญในชีวิต... 66
5. วิธีการกำหนดข้อจำกัดให้เด็ก โดยใช้คำพูดที่ส่งเสริมให้เขาคิดได้เอง 85
6. เราจะควบคุมลูกได้ ก็ต่อเมื่อยอมให้เขาได้มีทางเลือก 104
7. สูตรลับความสำเร็จ - แสดงความเห็นอกเห็นใจเมื่อเด็กได้รับบทเรียนจากการกระทำของตัวเอง 127
8. ไฟพร้อม... กล้องพร้อม... แอ็กชัน 145

ส่วนที่ 2 กรณีตัวอย่างสถานการณ์ต่าง ๆ 46 ตัวอย่าง และวิธีนำหลักการ “เลี้ยงลูกด้วยรักและเหตุผล” ไปประยุกต์ใช้ 157

1. ฝึกลูกเรียนรู้เรื่อง เงิน ๆ ทอง ๆ
2. การแสดงความโกรธกับลูก เมื่อไหร่ถึงจะเหมาะสม
3. วิธีแก้ปัญหา เวลาเข้านอนของลูก
4. ทำอย่างไรเมื่อเด็กชอบออกคำสั่ง
5. ทำอย่างไรเมื่อเด็กชอบรังแกคนอื่น
6. ทำอย่างไร เมื่อเกิดสงครามระหว่างพี่น้องที่เบาะหลังของรถ
7. ฝึกลูกเรียนรู้เรื่องงานบ้าน
8. ทำอย่างไรเมื่อเด็กไม่ยอมเข้าวัดหรือไปโบสถ์
9. พ่อแม่จะส่งเสริมความคิดสร้างสรรค์ของลูกอย่างไรดี
10. ทำอย่างไรเมื่อพ่อแม่และลูกต้องเผชิญวิกฤต
11. ฝึกลูกเรียนรู้เรื่องระเบียบวินัย
12. ฝึกลูกเรียนรู้เรื่องระเบียบวินัยในที่สาธารณะ

13. ปัญหาการหย่าร้าง และการเยียมเยียน 14. ฝึกลูกเรียนรู้เรื่องมารยาท ที่โต๊ะอาหาร 15. เมื่อลูกมีแต่ความคาดหวัง อยากได้นั้น อยากได้นี้ 16. สัตว์ประหลาด และความกลัว 17. วิธีแก้ปัญหาคาระเลาะเบาะแว้ง 18. ฝึกลูกเรียนรู้เรื่องการคบเพื่อน 19. วิธีเตรียมตัวไปโรงเรียนตอนเช้า 20. เมื่อจะให้ของขวัญลูก พ่อแม่จะมีวิธีการอย่างไร 21. คะแนนสอบ และผลการเรียน 22. ปัญหาที่เกิดจากปู่ย่าตายาย 23. วิธีแก้ปัญหारेื่องการบ้านของลูก 24. วิธีแก้ปัญหาเมื่อเจอลูกบ่นว่า "หนูเบื่อ" 25. วิธีแก้ปัญหारेื่องการโกหก และความไม่ซื่อสัตย์ 26. วิธีแก้ปัญหारेื่องกิริยามารยาท ที่ไม่เหมาะสม 27. จุกนมหลอก 28. วิธีแก้ปัญหาเมื่อลูกได้รับ แรงกดดันจากเพื่อน 29. ฝึกลูกเรียนรู้เรื่องการดูแล สัตว์เลี้ยง	30. ฝึกลูกเรียนรู้เรื่องการเก็บรักษา สิ่งของ 31. เมื่อใดจึงจะถึงเวลาที่ ต้อง ขอความช่วยเหลือจากมืออาชีพ 32. ฝึกลูกเรียนรู้เรื่องการดูแลรักษา ห้องนอนให้สะอาด 33. เมื่อลูกไม่ยอมอยู่ในห้องนอนตัวเอง 34. วิธีแก้ปัญหาคความไม่มีสัมมาคารวะ 35. การลงโทษด้วยการตี ดีหรือไม่ 36. ปัญหาเรื่งการเล่นกีฬาของลูก 37. วิธีแก้ปัญหारेื่องการลักขโมย 38. วิธีแก้ปัญหारेื่อง การสบถ และคำพูดหยาบคาย 39. วิธีแก้ปัญหारेื่องครู และโรงเรียน 40. เทคโนโลยี : อินเทอร์เน็ต โทรศัพท์ หนังสือ และวิดีโอเกม 41. วิธีแก้ปัญหारेื่องการแปร่งฟัน 42. วิธีแก้ปัญหาคาระพุดขัดจ้งหะ ระหว่างที่พ่อแม่พุดคุยโทรศัพท์ 43. วิธีแก้ปัญหาเมื่อลูกอาละวาด และร้องงอแง 44. ฝึกลูกเรียนรู้เรื่งการขับถ่าย 45. วิธีปลูกฝังศีลธรรม และจริยธรรมให้ลูก 46. วิธีแก้ปัญหारेื่องการบ่น โอดครวญของลูก

ภาคผนวก A : ตารางเปรียบเทียบ พ่อแม่ประเภทต่าง ๆ 3 ประเภท 314

ภาคผนวก B : ตัวอย่างศิลปะในการใช้คำพูดที่ดีกับลูก 315

PARENTING WITH LOVE & LOGIC

ลูกซัดดี ที่มีพ่อแม่อย่างเรา

วิธีฝึกเด็ก ให้คิดเป็น ตัดสินใจเป็น มีวินัย
และรับผิดชอบชีวิตได้ เมื่อต้องเผชิญโลกตอนโต
ด้วยหลักการ **“เลี้ยงลูกด้วยรักและเหตุผล”**

PARENTING WITH
LOVE & LOGIC

คำปรารภ

เรารู้สึกพอใจที่ได้เห็นเสียงตอบรับจากผู้คนรอบโลก ต่อหนังสือ **“Parenting with Love and Logic ลูกโซคติที่มีพ่อแม่อย่างเรา”** บรรดาพ่อ ๆ แม่ ๆ จากทุกทวีป จะยกเว้นก็เพียงทวีปแอนตาร์กติกา ได้อิโอบรับแนวทาง “การเลี้ยงลูกด้วยรักและเหตุผล” อย่างดีเยี่ยม ช่วงเวลาที่ผ่านมานับตั้งแต่การพิมพ์ครั้งที่ 1 เราได้รับรู้เรื่องราวความสำเร็จจากพ่อแม่มากมายที่บอกเล่าให้เราฟังด้วยความตื่นเต้นว่าพวกเขาได้เลี้ยงดูลูกโดยการให้ทางเลือก ให้เด็กได้รับผลกระทบที่ตามมา เลี้ยงด้วยความเห็นอกเห็นใจตามแนวทางของ **“การเลี้ยงลูกด้วยรักและเหตุผล”** อย่างไรบ้าง

แม้ว่ายอดขายหนังสือจะยังคงเพิ่มขึ้นไม่หยุดหย่อน แต่ก็เป็นที่ทราบโดยทั่วกันว่าโลกเปลี่ยนไปมากนับตั้งแต่วันที่เราเขียนหนังสือเล่มนี้ ในตอนนั้นยังไม่มี การส่งข้อความทางโทรศัพท์ ไม่มีการสนทนากับคนแปลกหน้าในห้องแชต ไม่มีเกมคอมพิวเตอร์ เด็กวัยเตาะแตะไม่ได้มีของเล่นพลาสติกที่พันตัวอักษรออกมาเหมือนสมัยนี้ ที่สอนเด็กให้เรียนรู้คำศัพท์เกี่ยวกับสีต่าง ๆ และสอนเขาสะกดคำ แต่ไม่ว่าจะเป็นยุคสมัยใด การเลี้ยงดูลูกจากถลนลงมาเป็นเรื่องของการมีความสัมพันธ์ระหว่างพ่อแม่กับลูกที่มีความรัก และการสื่อสารที่ก่อให้เกิดความเคารพและการมีวินัยในตัวเอง

เป้าหมายของเราไม่เคยเปลี่ยนแปลง ในการตีพิมพ์ฉบับปรับปรุงใหม่นี้ เราได้เพิ่มข้อมูลอย่างเฉพาะเจาะจงถึงวิธีการที่พ่อแม่จะต้องรับมือกับความท้าทายใหม่ที่เด็ก ๆ ต้องเผชิญ

เราขอขอบคุณพ่อแม่ที่ได้แบ่งปันเรื่องราวว่าหลักการที่เราแนะนำนั้นได้ช่วยพวกเขาให้เลี้ยงดูลูกให้เป็นคนที่มีจิตต์ดีสินใจ เป็นที่รัก มีความรับผิดชอบ และสนุกที่จะได้อยู่ใกล้ ๆ นอกจากนี้ เราขอขอบคุณทุกคนที่ให้ข้อเสนอแนะและคำแนะนำต่าง ๆ ซึ่งเราได้นำมาปรับปรุงในฉบับนี้

ฟอสเตอร์ ไคลน์ และ จิม เพย์

บทนำ

เป็นเวลาหลายร้อยปีมาแล้วที่พ่อแม่มือใหม่เรียนรู้ การเลี้ยงดูลูกโดยใช้วิธีการ **“เอาอย่าง”** นั่นคือ นำเทคนิควิธีการที่พ่อกับแม่ของตัวเองเคยใช้กับตนเองเมื่อในอดีตมาประยุกต์ใช้กับลูก ๆ ในปัจจุบัน แต่ทุกวันนี้วิธีการดังกล่าวดูเหมือนว่าจะจะเป็นผลร้ายมากกว่าผลดี

พ่อและแม่หลายคนเมื่อต้องพบกับความล้มเหลวในการเลี้ยงดูลูก พวกเขา ก็ท้อแท้ถึงกับยอมแพ้และโบกมือลา และพูดว่า **“ผมไม่เข้าใจเลยจริง ๆ พ่อผมเคยใช้วิธีนี้กับผม และมันก็ได้ผลนะ!”** ใช่แล้ว มันเคยใช้ได้ผล แต่ทุกสิ่งทุกอย่างเปลี่ยนแปลงไปหมดแล้ว ทั้งการปฏิวัติเรียกร้องเรื่องสิทธิมนุษยชน ทั้งอินเทอร์เน็ต ทั้งโทรศัพท์มือถือ และการใช้ชีวิตครอบครัวเดี่ยวในปัจจุบัน สิ่งต่าง ๆ เหล่านี้รวมถึงปัจจัยอื่น ๆ อีกมากมายได้เปลี่ยนแปลงมุมมองต่าง ๆ ที่เด็ก ๆ มีต่อชีวิตของพวกเขา เด็ก ๆ สมัยนี้ถูกบังคับให้ต้องเติบโตเร็วขึ้น ดังนั้นพวกเขาจึงเรียนรู้เร็วขึ้นถึงวิธีการจัดการกับสิ่งท้าทายต่าง ๆ นอกจากนี้ยังมีแรงกดดันของชีวิตในสังคมยุคใหม่ ผลกระทบจากอัตราการหย่าร้างที่เพิ่มสูงขึ้น ซึ่งทำให้พ่อหรือแม่ที่ต้องเลี้ยงลูกตามลำพังมีจำนวนเพิ่มขึ้น รวมไปถึงการเปลี่ยนแปลงอื่น ๆ ในชีวิตครอบครัวที่เราเคยคิดว่ามีแต่เพียงในละครเท่านั้น ดังนั้นพ่อแม่จึงต้องเรียนรู้เทคนิคใหม่ ๆ เพื่อใช้กับเด็ก ๆ ที่มีชีวิตอยู่ในโลกยุคปัจจุบัน ซึ่งเต็มไปด้วยการเปลี่ยนแปลงที่รวดเร็วและสลับซับซ้อน

และนั่นคือที่มาของแนวทางการ **“เลี้ยงลูกด้วยรักและเหตุผล”** ทำให้ไม่ต้อง **“รัก”** และ **“เหตุผล”** นั้นเป็นเพราะว่า **การเลี้ยงดูลูก** **อย่างมีประสิทธิภาพนั้น ต้องเริ่มต้นจากความรัก ความรักที่ไม่ใช่การตามใจ ความรักที่ไม่ฝืนทนกับการไร้อะไรซึ่งสัมมาคารวะ แต่เป็นความรักอันแรงกล้าถึงขนาดที่ยินยอมให้เด็ก ๆ ได้ทำผิดพลาด และยินยอมให้**

พวกเขาได้รับผลกระทบจากความผิดพลาดของตนเอง ความผิดพลาดส่วนใหญ่จะมีผลกระทบตามมาอย่างเป็นเหตุเป็นผล และผลที่ตามมาเหล่านั้น เมื่อประกอบกับความเข้าอกเข้าใจของพ่อแม่ ในเรื่องความผิดหวัง ความรู้สึกหงุดหงิด รำคาญใจ และความเจ็บปวดของเด็ก มันก็จะเป็นความรักที่มีพลังอำนาจและเปลี่ยนแปลงเด็ก ๆ ไปในทางที่ดีได้

เนื้อหาของหนังสือเล่มนี้ประกอบด้วย 2 ส่วน **ใน ส่วนแรก** เราจะกล่าวถึง **หลักการทั่วไปในการเลี้ยงดูลูก** ซึ่งให้ความสำคัญกับ การเสริมสร้างความเป็นตัวของตัวเอง การแยกแยะปัญหา การเยี่ยวยาอารมณ์ โกรธและความขัดแย้งด้วยคำพูดที่เหมาะสม การให้เด็กมีทางเลือก และการที่พ่อแม่รู้จักยับยั้งตัวเองเพื่อปล่อยให้เด็กได้เผชิญกับผลกระทบจากความผิดพลาดของตัวเอง ซึ่งสิ่งต่าง ๆ เหล่านี้คือองค์ประกอบของการเลี้ยงดูลูกที่มีประสิทธิภาพ นอกจากนี้ เนื้อหาในส่วนที่ 1 ยังประกอบด้วยเกร็ดเล็กเกร็ดน้อยในการเลี้ยงดูลูก โดยแสดงเป็นตัวอย่างในการประยุกต์ใช้หลักการต่าง ๆ เพื่อให้ผู้อ่านได้เห็นภาพชัดเจนขึ้น

เนื้อหาในส่วนที่ 2 จะเป็นกรณีตัวอย่างสถานการณ์ต่าง ๆ และวิธีนำหลักการ “เลี้ยงดูด้วยความรักและเหตุผล” ไปประยุกต์ใช้ **46 ประการ** ที่พ่อแม่ต้องเผชิญในชีวิตประจำวัน โดยได้เสนอวิธีในการจัดการกับปัญหาเหล่านี้ **ซึ่งคาดว่าเป็นปัญหาร่วมของพ่อแม่ทุกคนที่มีลูกตั้งแต่วัยแรกเกิดถึง 12 ขวบ** ตัวอย่างเหล่านี้ เสนอแนะแนวทางแก้ปัญหาโดยใช้หลักการพื้นฐานที่กล่าวไว้ในเนื้อหาส่วนที่ 1 และผู้อ่านจะนำไปประยุกต์ใช้ได้ก็ต่อเมื่อได้อ่านและทำความเข้าใจกับเนื้อหาในส่วนที่ 1 อย่างถ่องแท้เสียก่อน

หลังจากที่ได้อ่านหนังสือเล่มนี้แล้ว ผู้อ่านจะได้แนวคิดที่ว่าท่านจะสามารถหาวิธีจัดการที่ดีที่สุดกับปัญหาต่าง ๆ ได้อย่างไร พ่อแม่จะประสบความสำเร็จ หากพวกเขาเชื่อมั่นในหลักการของการแสดงความรัก ควบคุมไปกับการใช้เหตุใช้ผล เมื่อพ่อแม่มีทัศนคติดังกล่าวเป็นพื้นฐานแล้ว

การจัดการกับปัญหาต่าง ๆ ก็สามารถดำเนินไปได้อย่างเป็นไปตามธรรมชาติ **เราให้ความสำคัญกับทัศนคติมากกว่าวิธีการ ทัศนคติที่จะทำให้เด็ก ๆ มีวุฒิภาวะสูงขึ้นเมื่อพวกเขาเจริญวัยขึ้น ทัศนคติที่จะสอนให้เด็ก ๆ รู้จักคิด รู้จักตัดสินใจ และใช้ชีวิตที่เป็นผลจากการตัดสินใจของพวกเขาเอง** กล่าวโดยสรุปคือ แนวทางการเลี้ยงดูนี้จะสอนให้เด็ก ๆ รู้จักคิด รู้จักตัดสินใจเลือก มีความรับผิดชอบ และนั่นก็คือสิ่งที่พ่อแม่ทุกคนต้องการ ถ้าเราสามารถสอนลูก ๆ ให้มีความรับผิดชอบชีวิตได้ตอนโต นับว่าเราประสบความสำเร็จแล้วในการทำหน้าที่พ่อแม่ที่ดี

ในคัมภีร์ไบเบิลมีข้อคิดที่ดีมากมายเกี่ยวกับการเลี้ยงดูเด็ก สิ่งที่เรานำเสนอในหนังสือเล่มนี้สามารถสรุปได้เป็นประโยคที่นำมาจากคัมภีร์ไบเบิลบทหนึ่งว่า **“หากคุณได้ฝึกฝนเด็ก ๆ ด้วยวิธีการที่ถูกต้องแล้ว เมื่อพวกเขาเติบโตขึ้น จะไม่มีวันออกนอกกลุ่มนอกรทาง”** (สุภาพิต 22 : 6)

ไม่มีของขวัญชิ้นใดจะล้ำค่าไปกว่าโอกาสที่พ่อแม่ได้มอบให้กับลูก ๆ ให้เติบโตเป็นผู้ใหญ่ที่มีความสุข มีหน้าที่การงาน และดำเนินชีวิตอย่างมีความรับผิดชอบ

เราเชื่อว่าหลักการของการ
“เลี้ยงลูกด้วยรักและเหตุผล” นี้
 จะทำให้ผู้อ่านทุกท่านเป็นพ่อแม่
 ที่ประสบความสำเร็จในเรื่องดังกล่าวได้

PARENTING WITH
 LOVE & LOGIC

ส่วนที่ 1

หลักการ “เลี้ยงลูกด้วยรักและเหตุผล”

“ลูกที่โชคดี คือลูกที่พ่อแม่ได้ฝึกฝนให้เขารู้จักคิด รู้จักตัดสินใจ และถูกฝึกให้มีความรับผิดชอบในเรื่องต่าง ๆ ตั้งแต่ยังเล็ก

แม้บางครั้งต้องเจ็บปวดล้มเหลวบ้าง แต่การเรียนรู้ในช่วงวัยเด็กนั้น ต้นทุนชีวิตที่เขาต้องเสียไปในการเรียนรู้ตอนยังเล็กนับว่าราคาถูกที่สุดแล้วในวันนี้ เพราะเมื่อถึงวันพรุ่งนี้ ต้นทุนชีวิตมีแต่จะราคาสูงขึ้น **เมื่อยิ่งโตขึ้น การตัดสินใจของเขาก็จะยิ่งสำคัญ และผลของการตัดสินใจนั้น ๆ จะยิ่งหนักหนาสาหัส**

เด็กเล็ก ๆ สามารถทำผิดพลาดได้หลายอย่าง โดยที่บทเรียนนั้นยังมีราคาไม่แพง เขาก็แค่ร้องไห้หรือเจ็บปวดชั่วขณะ จากนั้นก็ลุกขึ้นยืนได้เองและลองพยายามอีกครั้ง **แต่หากโตขึ้นแล้วเขายังคิดไม่เป็น ตัดสินใจไม่เป็นและรับผิดชอบชีวิตไม่เป็น นั่นกลับจะยังมีต้นทุนชีวิตและความเสี่ยงสูงขึ้นไปอีก จนอาจทำให้ชีวิตล้มเหลวและเจ็บปวดอย่างแสนสาหัส”**

PARENTING WITH
LOVE & LOGIC

1

การเลี้ยงลูก คือความสุข หรือฝันร้ายของพ่อแม่

“บุตรชายที่ฉลาดฟังคำเตือนสติของบิดาตน
แต่คนมักเยาะเย้ยไม่ฟังคำขานบ”
(สุภาษิต 13 : 1)

ท่ามกลางสายฝนที่กำลังโปรยปราย พ่อแม่คู่นี้

ยืนอยู่ที่หน้าร้านอาหาร พวกเขากำลังร้องขอให้ **โคลอี้** ลูกสาววัย 3 ขวบ ขึ้นรถ เพื่อที่ทุกคนจะได้กลับบ้านกันเสียที แต่ **โคลอี้** กลับไม่ยอม พ่อแม่ของเธอใช้เวลากว่า 15 นาที เพื่ออ้อนวอนให้เธอเดินเข้าไปนั่งในรถ พ่อถึงกับคุกเข่าลงกับพื้นที่เฉอะแฉะ พยายามพูดจาอย่างมีเหตุมีผลกับ **โคลอี้** เพื่อให้เธอเข้าไปนั่งในรถ และในที่สุด **โคลอี้** ก็ยินยอม แต่มีข้อแม้ว่าพ่อกับแม่จะต้องซื้อน้ำอัดลมให้เป็นข้อแลกเปลี่ยน...

นี่ถ้าพ่อแม่ต้องใช้น้ำอัดลมเป็นข้อต่อรองเมื่อ **โคลอี้ มีอายุเพียงแค่ 3 ขวบ คุณลองคิดว่าพวกเขาจะต้องเจอกับอะไรเมื่อถึงเวลาที่ลูกสาวอายุ 16 ปี!**

ขณะที่จับกำลังนั่งรถเที่ยวบินของเขายู่ที่สนามบิน เขาเฝ้ามองคุณแม่ท่านหนึ่งที่กำลังออกคำสั่งมากมายในช่วงเวลา 1 ชั่วโมง เรียกร้องให้ลูกชายวัย 3 ขวบ ทำโน่นทำนี่ โดยที่คุณแม่ก็ไม่ได้มีที่ท่าจะบังคับชี้แจงว่าลูกต้องทำตามคำสั่งแต่อย่างไร

- “กลับมาที่นี่นะ โลแกน” - “อย่าไปตรงนี้นะ โลแกน”
- “ฟังแม่นะ โลแกน เดี่ยวเถอะ” - “แม่เอาจริงล่ะนะ โลแกน”
- “กลับมาที่นี่นะ ไม่งั้นลูกจะเจ็บตัว โลแกน” ...

ในที่สุดโลแกนก็เดินมาจนถึงเก้าอี้ที่จิมกำลังนั่งอยู่ เด็กน้อยสงี่ยมให้เขาโดยไม่ได้มีท่าทีขี้อายดีแม่ของเขาแม่แต่น้อย คุณแม่ของเขาตะโกนขึ้นมาว่า “โลแกน อย่าไปยุ่งกับคุณลุงเขาอะ ลูกกลับมาหาแม่เดี๋ยวนี้”

จิมยิ้มให้โลแกน แล้วถามขึ้นว่า “นี่นะ โลแกน แม่ของหนูจะทำอะไร ถ้าหนูไม่เดินกลับไปหาแม่”

เจ้าหน้าที่น้อยงายหน้าขึ้นมองจิมและอมยิ้ม **“แม่ไม่ทำอะไรหรอก”** เมื่อพูดจบ นัยน์ตาของเด็กน้อยก็เป็นประกายแวววาว พร้อมกับรอยยิ้มที่กว้างยิ่งกว่าเดิม

แล้วมันก็ถูกของเขาจริง ๆ ในที่สุดแม่ก็เดินมาขอโทษขอโพยจิม “ขอโทษนะคะที่เขามารบกวนคุณ คุณคงเข้าใจว่าเด็ก 3 ขวบ ก็เป็นอย่างนี้แหละคะ ไม่ว่าจะพูดอะไรไป เขาก็ไม่เคยฟังเลยแม่แต่คำเดียว” ●

| ชาวบ้านที่ซูเปอร์มาร์เก็ตแห่งหนึ่ง เด็กชาย 2 คน

วัย 5 ขวบ กับ 7 ขวบ กำลังเล่นบทบาทสมมติว่าต่อสู้กันอยู่ในสงคราม พวกเขาเอนจากทางเดินช่องหนึ่งไปยังอีกช่องหนึ่ง ทำที่ราวกับว่าเป็นกองโจรกำลังซุ่มทำร้ายข้าศึก พวกเขาซ่อนตัวอยู่หลังแผ่นป้ายโฆษณาและสืบเท้าไปตามพื้นกระเบื้อง ทันใดนั้นเอง ซูเปอร์มาร์เก็ตที่เคยเงียบสงบ ก็มีเสียงโครมสนั่น ซึ่งเป็นผลมาจากการเล่นเกม **“พุ่งไก่ในรถเข็น”** ของพวกเขา

แม่ของเด็กทั้งสองต้องทิ้งรถเข็นที่เพิ่งใส่สินค้าไม่ถึงครึ่งคันรถวิ่งมาดูลูกและส่งเสียงร้องดังก้อง จนทำให้ลูกค้าคนอื่น ๆ ต้องหันมามองเธอ “เดี๋ยวก็หลงกับแม่หรอก” “อย่าไปจับไอ้มันนะ” “มานี่เดี๋ยวนี้” เธอวิ่งไปที่เด็ก ๆ และในขณะที่เธอกำลังจะคว้าคอเสื้อของเด็กทั้งสอง

ไว้ได้ พวกเขาก็หันไปใช้แผน 2 นั่นคือ “แผนแยกตัว” และเมื่อมาถึงตอนนี้ คุณแม่ท่านนี้ก็จำต้องแยกร่างออกไป 2 ทิศทางพร้อม ๆ กัน จึงไล่จับเด็ก ๆ ได้ หลังจากที่เธอต้องออกแรงจนเหนื่อยหอบ เธอก็จับตัวลูกชายคนเล็กไว้ตอนที่เขากำลังปฏิบัติการแบบสายฟ้าแลบอยู่ที่แผนกอาหารเช้า โดยทำกล่องธัญพืชกระจัดกระจายไปทั่ว แต่เมื่อเธอพาเจ้าตัวเล็กมาถึงรถเข็น ลูกคนโตก็หายไปเสียแล้ว และไม่นาน เธอก็พบว่าเขากำลังเล่นทอยอยู่บนอย่างสนุกสนานราวกับทอยลูกหินไปทั่วทั้งบริเวณแผนกผักและผลไม้สด

กว่าคุณแม่จะจับตัวลูกชายคนโตและอุ้มกลับมาที่รถเข็นได้ คุณคงพอจะเดาออกว่าเจ้าลูกคนเล็กก็หายตัวไปอีกแล้ว คุณแม่ต้องวิ่งกระหืดกระหอบจากรถเข็นไปอีกครั้ง และในที่สุดเธอก็ถึงกับต้องงู้อึกว่าจะฆ่าและยึดเกมนินเทนโด นั้นแหละเด็ก ๆ ถึงจะรวมตัวกันได้

แต่สงครามยังไม่จบเพียงเท่านั้น เด็ก ๆ ยังมีแผน 3 นั่นคือเกม “ใส่ของลงในรถเข็นตอนที่แม่มองไม่เห็น” ไม่ช้าช็อกโกแลตเอ็มแอนด์เอ็ม โอรีโอ เวเฟอร์วานิลลา และแท่งช็อกโกแลตสติกเกอร์ขนาดจัมโบ้ ก็กองเกลื่อนอยู่เต็มรถเข็น แม่ต้องวิ่งไปวิ่งมาเพื่อเอาของพวกนี้กลับไปคืนที่ชั้นสินค้าดั้งเดิม แล้วเด็ก ๆ ก็ยิ้มเยาะตอนที่แม่ข่มขู่พวกเขาว่า “แม่จะตีมือพวกเธอ” พร้อมกับโอดครวญว่า “ตั้งแต่นั้นเป็นต้นไป ลูกจะไม่ได้ออกจากบ้านไปไหนอีกเลยตลอดชีวิต”

เมื่อแม่ถูกทวนใจจนหน้าดำคร่ำเครียดและต้องวิ่งต้อนลูกจนหมดเรี่ยวหมดแรง ในที่สุด เธอก็จำนนต่อเด็ก ๆ เธอยอมซื้อลูกอมสีล้นสดใส่ให้กับพวกเขา ซึ่งอย่างน้อยก็พอที่จะรับประกันได้ว่าเด็ก ๆ จะสงบศึกในการมาซื้อของครั้งนี้... ได้ชั่วคราว

เราสนุกกับการเลี้ยงดูลูกกันอยู่หรือเปล่า

ใช่แล้ว เมื่อพูดถึงการเลี้ยงดูลูก ใคร ๆ ก็จะต้องถึงความ

ยินดีหรือรางวัลของชีวิตแต่งงาน พ่อแม่ทุกคนเปี่ยมไปด้วยความหวังและมองโลกในแง่บวกระหว่างที่ให้นมลูกกลางดึก หรือเปลี่ยนผ้าอ้อมผืนแล้วผืนเล่า เราพร่ำบอกกับตัวเองว่าเรากำลังวางรากฐานของความสัมพันธ์ที่จะยั่งยืนไปตลอดชีวิต และเราจะภาคภูมิใจในตัวลูก เมื่อถึงวันที่เราแก่ชรา เราตั้งตารางเวลาแห่งความอ่อนโยน เวลาแห่งความรัก ความสุขสดชื่นและความสมหวังที่จะแบ่งปันให้แก่กันและกัน การโอบกอด การให้กำลังใจ คำพูดปลอบประโลม และบทสนทนาที่เต็มไปด้วยความอบอุ่น

แต่จากตัวอย่างทั้งหลายที่กล่าวถึงในช่วงแรก ความสุขจากการเลี้ยงดูลูกดูเหมือนว่าจะไม่ได้อยู่ในใจของพ่อแม่เหล่านี้เลย เด็ก ๆ เหล่านี้ดูไม่เหมือนเทวดาตัวน้อย ๆ ดังที่เราคาดหวัง ไม่มีคำพูดหวาน ๆ จากปากของพ่อกับแม่ สัมพันธภาพระหว่างพ่อแม่และลูกอันแสนจะปลาบปลื้มและเปี่ยมล้นไปด้วยความรักนั้นอยู่ที่ไหนหรือ ความสุขอันล้ำค่าจากการเลี้ยงดู ลูกก่อกำจัดจนสิ้นซากไปหมด จะเหลือร่องรอยไว้ให้เห็นอยู่ก็แต่ความกัลลัดกลุ้มกังวลของพ่อแม่ที่ต้องเรียนรู้วิธีเอาตัวรอด

การเลี้ยงดูลูก

ดูจะเป็นเหมือนฝันร้ายมากกว่าฝันดี

เหตุการณ์เหล่านี้ล้วนเกิดขึ้นกับพ่อแม่ทุกคน เมื่อเราต้อง

เผชิญหน้ากับสถานการณ์ดังกล่าว เราอาจจะอยากโอบกอดลา ยอมแพ้และตะโกนอย่างสิ้นหวังว่า “นี่มันคุ้มค่าหรือเปล่าเนี่ย” บางครั้งลูกก็สร้างความยุ่งยากลำบากใจให้กับเราเหลือเกิน เมื่อคิดถึงความรักอันประเสริฐที่เราได้ทุ่มเทให้กับลูก และเทียบกับพฤติกรรมอันหยาบคาย ดื้อ และไม่รู้จักบุญคุณที่เราได้รับกลับคืนมา เราอาจรู้สึกเหนื่อยอ่อนและหมดกำลังใจ

นอกจากจะต้องกังวลกับความยุ่งยากประจำวันที่เราต้องเผชิญแล้ว บางที่

เด็ก ๆ ก็แสดงให้เห็นถึงสิ่งที่ทำลายที่สุดในชีวิตของเรา นั่นคือ “เราจะเลี้ยงลูกให้เติบโตขึ้นเป็นผู้ใหญ่ที่รู้จักผิดชอบชั่วดีได้อย่างไร”

ตลอดช่วงเวลาที่นำอัศจรรย์ของการกำเนิดทารก เด็กตัวแดง ๆ ที่ยังไม่สามารถปกป้องตัวเองได้ ต้องพึ่งพาพ่อแม่ในทุก ๆ เรื่องเพื่อตอบสนองความต้องการทางร่างกายของเขา พ่อแม่มีเวลาอย่างมากก็เพียง 18 ปี ที่จะตระเตรียมลูกน้อยให้พร้อมเผชิญกับโลกอันกว้างใหญ่ ที่อาจจะเรียกได้ว่าเป็นโลกที่ทารุณโหดร้ายและไร้หัวใจจิตใจ ความสำเร็จของลูกในโลกแห่งความเป็นจริงนั้น ขึ้นอยู่กับหน้าที่ของเราในฐานะที่เป็นพ่อแม่ผู้ปกครอง เพียงแค่ต้องคิดว่าเราต้องเลี้ยงดูเด็กให้เติบโตเป็นคนที่มีรู้จักคิด รู้จักตัดสินใจ เป็นคนดี มีความรับผิดชอบ มีความฉลาดรอบรู้ นั่นก็ทำให้พ่อแม่บางคนรู้สึกเสียวสันหลังเมื่อต้องคำนึงถึงภาระอันหนักอึ้งข้อนี้ พวกเราหลายคนอาจจะรู้สึกวิงเวียนศีรษะทันทีแค่คิดว่า “นี่ขนาดแค่เด็กวัย 5 ขวบ ในซูเปอร์มาร์เก็ต ฉันยังเอาไม่อยู่ แล้วนี่ฉันจะเป็นยังไงเมื่อต้องรับมือกับเด็กอายุ 15 ปี ที่เต็มไปด้วยความอยากรู้อยากเห็น เรื่องเพศและตั้งตารอวันที่จะสอบใบขับขี่ล่ะ...”

มาเลี้ยงดูลูกอย่างมีความสุขกันเถอะ

อย่าเพิ่งท้อใจไป โปรดเชื่อเราเถอะว่าท่านยังมีความหวัง

มันยังมีแสงสว่างที่ปลายอุโมงค์สำหรับพ่อแม่ทุกคน การเลี้ยงดูลูกไม่จำเป็นต้องเป็นงานหนักที่น่าเบื่อหน่าย เด็ก ๆ เติบโตขึ้นเป็นผู้ใหญ่ที่มีความรับผิดชอบและมีจิตสำนึกได้ เราช่วยพวกเขาได้โดยที่เราเองไม่จำเป็นต้องมีชีวิตเสถียรเหมือนอยู่ในหนังสือของขวัญตลอดช่วงระยะเวลา 18 ปี

วิธีการ “เลี้ยงลูกด้วยรักและเหตุผล” คือการเลี้ยงดูเด็กให้เติบโตขึ้นเป็นคนที่มีรู้จักคิด รู้จักตัดสินใจเลือก มีวินัยในตนเอง และมีความรับผิดชอบ มันเป็นแนวทางที่จะทำให้เกิดประโยชน์กับทุกฝ่าย **พ่อแม่รู้สึกเป็นผู้ชนะ** เนื่องจากพวกเขาสามารถแสดงความรักแก่ลูก แต่ก็ยัง

คงสามารถควบคุมเด็ก ๆ ได้โดยไม่จำเป็นต้องอาศัยความโกรธเคืองและการบังคับขู่เข็ญ ซึ่งจะนำไปสู่การขัดขืนเมื่อถึงวัยที่ลูกย่างเข้าสู่วัยรุ่น **ในขณะที่ลูก ๆ ก็เป็นผู้ชนะ** เนื่องจากพวกเขาได้เรียนรู้ถึงความรับผิดชอบ รวมถึงเรื่องเหตุและผลของการดำเนินชีวิต และรู้จักแก้ปัญหาต่าง ๆ ด้วยตัวเอง ซึ่งจะทำให้เขามีอาวุธพร้อมเพียงสำหรับการเผชิญหน้ากับโลกแห่งความจริงในอนาคตได้

พ่อแม่และลูก

สามารถสร้างสัมพันธภาพที่แน่นแฟ้น
อันมีพื้นฐานอยู่บนความรักความเข้าใจ
และความเชื่อมั่นในกันและกัน
และการ **“เลี้ยงลูกด้วยรักและเหตุผล”**
จะสามารถคืนความสุขในการเลี้ยงดูลูก
กลับมาสู่ชีวิตของพ่อแม่ได้

PARENTING WITH
LOVE & LOGIC

2

ฝึกลูกให้รู้จักคิด รู้จักตัดสินใจ เป็นเด็กดี และมีความรับผิดชอบ

“จงฝึกเด็กในทางที่เขาควรจะไป
และเมื่อเขาเป็นผู้ใหญ่แล้ว เขาจะไม่พรากจากทางนั้น”
(สุภาษิต 22 : 6)

พอแม่ที่รักลูกทุกคนต้องเผชิญปัญหาที่แสนจะท้าทาย ปัญหาเดียวกัน นั่นคือ **การเลี้ยงลูกให้เติบโตเป็นคนที่รู้จักคิดและมีความรู้ความสามารถที่จะออกไปเผชิญโลกในภายภาคหน้าได้** พ่อและแม่ทุกคนพยายามอย่างยิ่งที่จะทำตามเป้าหมายดังกล่าว เราเตรียมความพร้อมให้กับทายาทอันเป็นที่รักของเรา นับจากวันที่เขายังเป็นเด็กวัยแบเบาะที่ต้องพึ่งพาอาศัยเราในทุก ๆ ด้าน จวบจนกระทั่งเติบโตเป็นผู้ใหญ่ที่สามารถยืนหยัดอยู่ได้ด้วยตนเอง นับจากวันที่เราต้องควบคุมดูแลเขาตลอดเวลา ให้กลายเป็นคนที่สามารถควบคุมดูแลตัวเองได้

ยอมรับความจริงกันเถอะว่า โลกในปัจจุบันนี้เป็นยุคที่มีการเปลี่ยนแปลงที่สลับซับซ้อนต่าง ๆ อย่างรวดเร็ว เด็กที่มีความรับผิดชอบคือเด็กที่จะสามารถยืนหยัดและจัดการกับปัญหาต่าง ๆ ของโลกที่รอคอยพวกเขาอยู่ในวันข้างหน้าได้ เด็กวัยรุ่นและแม้แต่เด็กที่อายุน้อยกว่าต้องเผชิญกับการตัดสินใจในเรื่องคอขาดบาดตายต่าง ๆ อยู่ทุกขณะ **ในแต่ละวัน เด็ก ๆ ต้องพบปะเจอกับสิ่งท้าทายใจต่าง ๆ ในชีวิต ไม่ว่าจะเป็นยาเสพติด ภาพโป๊บนอินเทอร์เน็ต การมีเพศสัมพันธ์ก่อนแต่งงาน หรือเหล้า นอกจากนี้ สถิติในการฆ่าตัวตายของเด็กวัยรุ่น**

ยิ่งทำให้เรารู้สึกว่าภาระหน้าที่ในการเลี้ยงดูลูกมีแต่จะยากขึ้นทุกวัน ลูกของเราจะรับมือกับความกดดันต่าง ๆ เหล่านั้นได้อย่างไร เมื่อเด็ก ๆ ต้องเผชิญกับการตัดสินใจในเรื่องคอขาดบาดตาย พวกเขาจะจัดการกับมันได้ดีแค่ไหน พวกเขาจะทำอะไรเมื่อถึงเวลาที่ไม่มียาอยู่คอยกรอกคำแนะนำอันเป็นประโยชน์ใส่หูให้พวกเขาอีกต่อไป เพียงแค่การพรีสอนเด็กให้พวกเขามีความรับผิดชอบ จะใช้ได้ผลเพียงพอหรือไม่ สิ่งต่าง ๆ เหล่านี้เป็นคำถามที่นำเราไปสู่การพัฒนาปรัชญาในการเลี้ยงดูลูกของเรา

ความรู้สึกว่าการเลี้ยงดูลูกเป็นการที่ใหญ่มากจนเกินควบคุม

เมื่อไม่กี่ปีที่ผ่านมา ตอนที่ชาร์ลี ลูกชายของผมเป็นเด็กวัยรุ่น ชาร์ลีมาขอยืมใช้รถของผมเพื่อขับไปงานเลี้ยง “มันเป็นปาร์ตี้สำคัญแห่งปีเซียวนะพ่อ” ชาร์ลิล่า “ใคร ๆ ก็่าไปงานนี้กันทั้งนั้น”

ผมเชื่อใจชาร์ลีและเห็นควรให้เขายืมใช้รถได้เสมอ แต่เย็นวันนั้นผมมีนัดหมายที่จะต้องไปบรรยายและไม่สามารถเปลี่ยนแปลงกำหนดการได้ ส่วนชาร์ลีและแมก็มีค้ความจำเป็นต้องใช้รถอีกคันหนึ่งที่เรามี

“ทำไมลูกไม่ไปกับแรนดี้ล่ะ” ผมเสนอแนะให้ชาร์ลิตัดรถไปกับเพื่อนสนิทของเขา

ชาร์ลีส่ายหัว “ไม่เป็นไรพ่อ ผมเข้าใจ ผมว่า... ผมไม่ไปก็ได้” จากนั้นเขาก็เดินกลับไปห้องนอน ผมรู้ว่ามันต้องมีอะไรบางอย่างแน่ ๆ นี่มันเป็นปาร์ตี้สำคัญแห่งปีเซียวนะ ดังนั้นผมจึงเดินเข้าไปคุยกับชาร์ลีและก็ได้ล่วงรู้เรื่องราวที่สำคัญ ดูเหมือนว่าแรนดี้เริ่มหัดดื่มเหล้าเวลาทำงานเลี้ยง และชาร์ลิตัดสินใจด้วยตัวเองได้ว่าเขาน่าจะอยู่บ้าน มากกว่าไปเขานชีวิตอยู่บนรถของเพื่อนที่มีแนวโน้มว่าจะเมาแล้วขับ

ปรากฏว่าคืนวันนั้นแรนดี้เมาหนัก และขับรถตกเขาด้วยความเร็ว 80 ไมล์ต่อชั่วโมง โดยมีเพื่อน ๆ อีก 5 คน นั่งอยู่ด้วยในรถ

จวบจนทุกวันนี้ซึ่งเป็นเวลาประมาณ 20 ปีแล้ว ชาร์ลียืนยันจบปริญญาเอกและทำงานร่วมกับผมใน **สถาบันการ “เลี้ยงลูกด้วยรักและ**

เหตุผล” ตอนนีเขากำลังสอนพ่อแม่คนอื่น ๆ ถึงเทคนิคการเลี้ยงดูลูก ซึ่งได้ช่วยรักษาชีวิตของเขาไว้ เพราะเขาได้เรียนรู้ที่จะเป็นเด็กวัยรุ่นที่รู้จักคิด รู้จักตัดสินใจ มีความรับผิดชอบ แทนที่จะต้องจบชีวิตลงในคำคิน นั้น เขากลับมีชีวิตรอดที่จะได้ช่วยเหลือพ่อแม่คนอื่น ๆ อีกนับไม่ถ้วน

แต่โชคร้ายที่เด็กอีกหลายคนต้องเผชิญกับช่วงชีวิตวัยรุ่นที่ทำหายน โดยไม่ประสีประสาว่าพวกเขาควรจะต้องตัดสินใจเรื่องต่าง ๆ อย่างไร พวกเขา รู้ดีถึงโทษของยาเสพติดแต่ก็ยังทดลองมัน พวกเขาไม่สนใจคำแนะนำของ พ่อแม่หรือผู้ใหญ่คนอื่น ๆ และมีปัญหาเรื่องเพศสัมพันธ์ แม้จะมีคนเตือน ให้ระมัดระวัง แต่พวกเขาก็ยังถูกหลอกโดยพวกโรคจิตบนอินเทอร์เน็ต

ถ้าไม่คนหนุ่มสาวเหล่านี้จึงดูเหมือนว่าพวกเขาคิดแต่จะทำร้ายตัวเองอย่างโง่เขลาเช่นนั้น **ข้อเท็จจริงก็คือ หลายทางเลือกที่แสนโง่เง่าเหล่านี้ อาจจะเป็นโอกาสแรกในชีวิตที่พวกเขาต้องตัดสินใจทำอะไรด้วยตนเอง เพราะเมื่อตอนที่ยังเป็นเด็ก พวกเขามีพ่อกับแม่ผู้หวังดีคอยตัดสินใจอะไรต่อมิอะไรทุกอย่างให้กับพวกเขานั่นเอง เราต้องเข้าใจว่าการตัดสินใจก็เช่นเดียวกับทักษะในชีวิตด้านอื่น ๆ นั่นคือ มันต้องอาศัยการเรียนรู้ เด็กวัยรุ่นที่ตัดสินใจผิดพลาดเรื่องแอลกอฮอล์อาจจะเป็นเด็กที่ไม่เคยเรียนรู้ที่จะยับยั้งชั่งใจตัวเองเรื่องการขโมยหยิบคุกกี้ของแม่จากขวดโหลในห้องครัวตอนเป็นเด็กก็เป็นได้**

พ่อแม่ทุกคนที่เอาจริงเอาจังกับการเลี้ยงดูลูก ย่อมต้องการให้ลูกเติบโตเป็นเด็กที่มีความรับผิดชอบ รู้จักคิด เผชิญกับการตัดสินใจเรื่องสำคัญต่าง ๆ ในชีวิตได้อย่างมีวุฒิภาวะและสมเหตุสมผล พ่อแม่ที่ดีเรียนรู้ที่จะทำสิ่งที่ดีที่สุดสำหรับลูก สักวันหนึ่ง เจ้าลิงทโมนตัวน้อยที่แสนจะไร้เดียงสาและซี้เล่นเหล่านี้จะต้องเติบโตขึ้นเป็นผู้ใหญ่ เราต้องการทำทุกอย่างที่เป็นไปได้ให้กับลูก เพราะเราหวังว่าวันหนึ่งข้างหน้าตอนที่พวกเขาโตจะสามารถเผชิญชีวิตในโลกนี้ได้อย่างมั่นใจ และทั้งหมดที่เราทำไปนั้น ก็เป็นเพราะความรักลูก แต่ความรักก็สร้างปัญหาให้กับเราได้

ปัญหาไม่ได้เกิดจากความรัก แต่ปัญหาเกิดจากวิธีการแสดงออกในความรักของเรา ความปรารถนาดีอย่างสูงส่งก็อาจกลายเป็นสิ่งที่เลวร้ายที่สุดได้

เรามักพบว่าเด็กที่นิสัยเลวร้ายที่สุดหลายคน ซึ่งเป็นเด็กที่ดื้อด้าน และไม่เคารพเชื่อฟังใคร ๆ มักจะเติบโตมาจากครอบครัวที่เต็มไปด้วยการแสดงความรัก เพียงแต่ว่ามันเป็นความรักลูกที่ไม่ถูกทาง!

รูปแบบการเลี้ยงลูกที่ “ไม่มี” ประสิทธิภาพ

- พ่อแม่ประเภท “เฮลिकอปเตอร์”

พ่อแม่บางคนคิดว่าการแสดงความรักลูก คือการเอาชีวิตทั้งชีวิตของพวกเขาทุ่มเทให้กับลูกตลอดเวลา เราจะขอเรียกพ่อแม่ประเภทนี้ว่า **พ่อแม่ประเภท “เฮลिकอปเตอร์”** พวกเขาจะคอยบินวนและช่วยเหลือลูกทุกคราวที่เด็กมีปัญหา จะคอยเตือนลูกตลอดเวลาเรื่องอาหารกลางวัน เรื่องเครื่องดนตรี และการบ้านที่เด็กได้รับจากคุณครู **พวกเขาจะคอยดึงลูกให้ ‘พ้น’ จากปัญหาอยู่เสมอ** ไม่มีวันใดที่จะผ่านพ้นไปโดยที่พวกเขาไม่ต้องคอยปกป้องลูกจากเหตุการณ์อะไรบางอย่าง ซึ่งมักจะเป็นประสบการณ์ที่สำคัญสำหรับพัฒนาการของเด็ก ทันทีที่ลูกส่งสัญญาณขอความช่วยเหลือ พ่อแม่ประเภทเฮลिकอปเตอร์ ผู้ซึ่งคอยบินวนอยู่ไม่ไกลไม่ไกล จะแจนเข้ามาและค้ำกันเด็ก ๆ จากคุณครู จากเพื่อน หรือจากปัจจัยต่าง ๆ ที่ดูจะไม่เป็นมิตรกับลูก

แม้ว่าในทุกวันนี้พ่อแม่ผู้รักและหวังดีเหล่านี้อาจจะรู้สึกว่าคุณเขากำลังแผ้วถางทางเดินสู่ความเป็นผู้ใหญ่ให้กับเด็ก ๆ แต่พวกเขาลืมไปว่าในวันข้างหน้าเด็ก ๆ เหล่านี้จะต้องออกไปจากบ้านและอาจจะต้องเสียเวลา 18 เดือนแรกของชีวิตวัยผู้ใหญ่ ไปกับการสอบตกจนต้องออกจากมหาวิทยาลัย หรือเตร็ดเตร่ไร้จุดหมาย **เด็ก ๆ เหล่านี้ขาดความพร้อมที่จะเผชิญกับสิ่งท้าทายต่าง ๆ ในชีวิต พวกเขาถูกขโมยโอกาสในการเรียนรู้เรื่องสำคัญ ๆ ของชีวิตอันเนื่องมาจาก “ความรัก” ของพ่อแม่**

อย่างไรก็ตาม พ่อแม่ประเภท “เฮลิคอปเตอร์” มักจะถูกมองว่าเป็นต้นแบบที่ดีของการเป็นพ่อแม่ พวกเขาารู้สึกวิตกกังวลเมื่อต้องเห็นลูกประสบกับผลลัพธ์จากความผิดพลาด เมื่อพ่อแม่ประเภทนี้เห็นเด็กเจ็บปวด พวกเขาเองก็รู้สึกเจ็บปวดตามไปด้วย ดังนั้นพวกเขาจึงมักจะคอยประกันตัวให้กับลูกอยู่เสมอ

แต่โลกแห่งความเป็นจริงของผู้ใหญ่ทุกคนไม่ได้เป็นโลกที่อาศัยหลักการที่ว่า **“เมื่อคนเราทำผิดและโดนลงโทษ ก็จะได้รับบทประกันตัวอยู่ตลอดเวลา”** ไม่ว่าจะเป็นเรื่องใบสั่งจราจร บิลที่ค้างกำหนดชำระ ผู้คนที่ขาดความรับผิดชอบ โรคร้ายแรง ภาษี รวมไปถึงเหตุการณ์ต่าง ๆ ในชีวิตไม่ได้อันตรายหายไป เพียงเพราะมี **‘คนที่รักเรา’** มาคอย **‘ประกันตัว’** ให้กับเรา ซึ่งพ่อแม่ประเภทเฮลิคอปเตอร์ไม่ได้ตระเตรียมลูกให้มีความพร้อมพอที่จะเผชิญกับโลกแห่งความจริงเช่นนี้

- แล้วพ่อแม่ประเภทเฮลิคอปเตอร์ ก็ได้พัฒนาไปเป็น **“เฮลิคอปเตอร์รุ่นจูโจม แบบติดเทอร์โบ”**

พ่อแม่ประเภทเฮลิคอปเตอร์ที่เราได้เจอเจอสมัยแรก ๆ ที่เราเริ่มต้นเขียนหนังสือเล่มนี้ นับว่ายังไม่เป็นอันตรายต่อลูกมากนัก เมื่อเทียบกับพ่อแม่ประเภทเฮลิคอปเตอร์ในยุคปัจจุบัน ในช่วงเวลาที่เศรษฐกิจรุ่งโรจน์ ราวปี ค.ศ. 1990 พ่อแม่เฮลิคอปเตอร์รุ่นใหม่ได้ถือกำเนิดขึ้น พวกเขาไม่เพียงแต่คอยช่วยเหลือและปกป้องลูก แต่ยังพร้อมไปด้วยอาวุธยุทธโธปกรณ์ที่จะทำลายล้างผู้ใดก็ตามที่เรียกร้องให้เด็กรับผิดชอบจากการกระทำที่ผิดพลาดของเขา เราขอเรียกพ่อแม่กลุ่มนี้ว่า **พ่อแม่ประเภท “เฮลิคอปเตอร์รุ่นจูโจม แบบติดเทอร์โบ”**

พ่อแม่เหล่านี้คือสิ่งโคล้ดที่สร้างโลกที่สวยงามให้แก่มุมมองของพวกเขา โลกซึ่งสมบูรณ์แบบไร้ที่ติใบนี้เป็นโลกที่เด็ก ๆ จะไม่มีวันได้ลิ้มลองกับความยากลำบาก ความเจ็บปวด ความทุกข์กายทุกข์ใจ หรือความผิดหวังใด ๆ ทั้งสิ้น เด็กจะก้าวสู่ชีวิตด้วยผู้ใหญ่พร้อมกับจดหมายรับรองที่

เยี่ยมยอด พวกเขาชอบได้คะแนนดี ๆ มีกิจกรรมนอกหลักสูตร มีถ้วยรางวัล หรือได้คะแนนเกียรตินิยม เด็ก ๆ พวกนี้มีชีวิตซึ่งไร้ข้อผิดพลาดอย่างสิ้นเชิง เรามักจะได้ยินพ่อแม่เฮลิคอปเตอร์พูดทำนองว่า “โลกนี้เต็มไปด้วยการแข่งขัน และฉันต้องการให้ลูกมีแต่ข้อได้เปรียบ ความผิดพลาดใด ๆ ก็ตามที่เด็ก ๆ ทำลงไปสมัยที่ยังเล็ก ไม่ควรที่จะทำให้เขาต้องไปกว่าเพื่อนคนอื่น ๆ”

พ่อแม่เหล่านี้มีความปรารถนาอย่างแรงกล้าที่จะปกป้องลูก พวกเขาจะบินโฉบไปมาและพร้อมจู่โจมใครหน้าไหนก็ตามที่พวกเขาเห็นว่าเป็นภาวะคุกคามที่อาจจะสร้างความต่างพริ้วยให้กับลูก พวกเขามีคำพูดเป็นอาวุธ และพร้อมที่จะกำจัดทุกคนที่ตั้งมาตรฐานอันสูงส่งเกินไปสำหรับความประพฤติ จริยธรรม และความสำเร็จของลูกของเขา

กลยุทธ์แบบยลที่พ่อแม่กลุ่มนี้มักจะใช้ คือการประกาศว่าลูกของพวกเขาต้องตกเป็นเหยื่อของระบบ ซึ่งมักจะทำให้ครูหรือเจ้าหน้าที่ของโรงเรียนต้องคอยหลบหาที่กำบัง ครูและผู้บริหารของโรงเรียนต้องเหนื่อยอ่อนกับการโจมตีที่ไม่หยุดหย่อนของผู้ปกครองกลุ่มนี้ **เป็นเรื่องน่าเสียดายเป็นอย่างยิ่งที่เราต้องเห็นเด็กเรียนรู้แต่จะโทษผู้อื่นในยามที่เขาไม่ประสบความสำเร็จ แทนที่จะเป็นเด็กผู้มุ่งมั่นที่จะไปให้ถึงเป้าหมายด้วยความพยายามและความมุ่งมั่นด้วยตัวเอง** ทุกวันผมมักจะได้ยินเรื่องราวของผู้ปกครองประเภทเฮลิคอปเตอร์ที่ไม่เพียงแต่จะปกป้องลูก ๆ แต่ยังชอบที่จะทำลายระบบของหน่วยงานหรือองค์กรต่าง ๆ ที่พยายามจะปลูกฝังเด็กให้เป็นมนุษย์ผู้มีการศึกษาและจริยธรรมอันดีงาม

บริษัทที่จ้างเด็กพวกนี้ไปทำงานจะได้พนักงานที่มีผลงานต่ำกว่ามาตรฐาน ภาพพจน์ที่สง่างามหรือผลการเรียนที่เลิศหรูไม่สามารถทดแทนคุณลักษณะและทัศนคติที่ว่าความพยายามอยู่ที่ไหนความสำเร็จอยู่ที่นั่น การที่พ่อแม่ปกป้องลูกมากเกินไปจะส่งผลอันไม่ดีต่อเด็ก ซึ่งเป็นผลลัพธ์ที่ตรงกันข้ามอย่างสิ้นเชิงกับสิ่งที่พ่อแม่ทุกคนต้องการ

- พ่อแม่ประเภท “ครูฝึกทหาร”

พ้อแม่อีกกลุ่มคือกลุ่มที่ชอบออกคำสั่งราวกับเป็นครูฝึกทหาร พ่อแม่ประเภทนี้ก็รักลูกของเขาไม่ยิ่งหย่อนไปกว่าใคร พวกเขาารู้สึกว่า ยิ่งได้ออกคำสั่ง ยิ่งได้ควบคุมลูก ก็ยิ่งดี พวกเขาเห็นว่าการควบคุมจะทำให้เด็ก ๆ ดีขึ้นในระยะยาว **“เด็กจะได้มีระเบียบวินัย”** พ่อแม่ประเภทครูฝึกทหารมักจะพูดเช่นนี้เสมอ **“เด็กจะได้รู้ว่าพวกเขาควรทำอย่างไร”** แต่ในความเป็นจริงก็คือ **เด็ก ๆ มักจะถูก “สั่ง” ว่าต้องทำอะไร**

ยามที่ **พ่อแม่ประเภท “ครูฝึกทหาร”** พูดกับลูก คำพูดของพวกเขา มักจะเป็นทำนองดูถูกดูแคลน หรือไม่ก็ **“เห็นมัย พ่อ/แม่บอกลูกแล้ว”** พ่อแม่กลุ่มนี้เป็นพวกบ้าอำนาจ ถ้าลูกไม่ทำตามที่บอก พวกเขาจะทำทุกวิถีทางให้เด็กทำตามคำสั่งให้ได้

เมื่อลูก ๆ ของพ่อแม่ประเภทครูฝึกทหารมีโอกาสได้ตัดสินใจอะไรด้วยตนเอง บ่อยครั้งที่พวกเขาจะตัดสินใจผิดพลาดจนเป็นที่ตกตะลึงและผิดหวังของพ่อแม่ แต่มันก็เป็นเรื่องสมเหตุสมผลมิใช่หรือ เพราะเด็ก ๆ เหล่านี้อ่อนแอเหลือเกินกับโลกแห่งการตัดสินใจ พวกเขาไม่เคยต้องคิดอะไรด้วยตัวเองเลย เพราะพ่อแม่จะคอยบอกคอยสั่งอยู่ตลอดเวลา เด็ก ๆ คอยแต่จะรับฟังคำสั่งมาตลอดชีวิตของเขา พวกเขาจึงจำต้องฟังพาพ่อแม่เช่นเดียวกับลูก ๆ ของพ่อแม่ประเภทเฮลิคอปเตอร์

Uอกจากนี้เมื่อลูก ๆ ของพ่อแม่ประเภทครูฝึกทหารย่างเข้าสู่วัยรุ่น พวกเขาจะเป็นเด็กที่มักจะหัวน้ ไหวง่ายและพยายามทำตามคำนิยามของเพื่อน ๆ ทำไม่ถึงเป็นเช่นนั้นนะหรือ นั่นก็เป็นเพราะว่าเมื่อครั้งที่ยังเป็นเด็ก ในสมัยที่ต้นทุนของความผิดพลาดยังไม่สูงมากนัก พวกเขาไม่เคยได้รับอนุญาตให้ตัดสินใจอะไรได้ด้วยตนเอง แต่ได้รับการฝึกฝนให้ฟังแต่เสียงของคนรอบข้าง ซึ่งก็คือเสียงของพ่อแม่ **ดังนั้น เมื่อถึงตอนที่พวกเขาเข้าสู่ช่วงวัยรุ่นและไม่ต้องการที่จะรับฟังพ่อแม่อีกต่อไป พวกเขาจะยังคงดำเนินชีวิตตามแบบแผนเดิม เพียงแต่คราวนี้เสียง**

ของคนรอบข้างจะเปลี่ยนไปเป็นเสียงของเพื่อน ๆ ของพวกเขา พ่อแม่ประเภทครูฝึกทหารมักจะสร้างเด็กที่เติบโตขึ้นเป็น “ผู้ตาม” เพราะเขาไม่เคยเรียนรู้ที่จะตัดสินใจอะไรด้วยตนเอง

โดยทั่วไปแล้ว พ่อแม่มักจะส่งสัญญาณให้กับลูกของเขาว่า พ่อแม่คิดว่าลูกทำอะไรได้หรือไม่ได้บ้าง ข้อความสำคัญที่ถ่ายทอดออกมาจากคำพูดของพ่อแม่ประเภท **เฮลิคอปเตอร์** คือ **“ลูกเป็นเด็กที่เปราะบางและไม่สามารถเอาตัวรอดได้ ถ้าไม่มีพ่อดีแม่”** แต่ในขณะเดียวกัน ข้อความสำคัญที่ถ่ายทอดออกมาจากพ่อแม่ประเภท **ครูฝึกทหาร** คือ **“ลูกคิดอะไรเองไม่เป็น ดังนั้นพ่อแม่ต้องเป็นคนคิดให้”** ถึงแม้ว่าผู้ปกครองทั้ง 2 ประเภทนี้อาจจะประสบความสำเร็จในการควบคุมลูก ๆ สมัยที่พวกเขายังเยาว์วัย แต่พวกเขากำลังทำสิ่งที่อันตรายต่อลูกโดยไม่รู้ตัว เพราะเมื่อเด็ก ๆ เหล่านี้เติบโตขึ้นสู่ช่วงวัยรุ่น ลูก ๆ ของพ่อแม่เฮลิคอปเตอร์จะกลายเป็นคนที่ไม่สามารถรับมือกับโลกภายนอกได้ เพราะคิดอะไรเองไม่เป็น และไม่สามารถจัดการกับปัญหาต่าง ๆ ของตัวเองได้ ลูกของพ่อแม่ครูฝึกทหารผู้ซึ่งเคยแต่ทำวันทยหัตถ์รับคำสั่งในสมัยที่ยังเป็นเด็ก ก็จะคอยแต่รับคำสั่งเมื่อเขาเติบโตขึ้นเป็นวัยรุ่น แต่เป็นทำวันทยหัตถ์ที่แปรเปลี่ยนไป นั่นคือ เป็นการชุกก่าบั้น หรือโซว์นี้วกลางอย่างหยาบคาย เป็นต้น

● ข้อแนะนำข้อที่ 1 ●

พ่อแม่ผู้ใช้นโยบายไม่แทรกแซง

ยังมีผู้ปกครองกลุ่มน้อยอีกประเภทหนึ่งที่น่าจะกล่าวถึงไว้ ณ ที่นี้นั้นคือกลุ่มที่เราเรียกว่า **พ่อแม่ผู้ใช้นโยบายไม่แทรกแซง** พ่อแม่กลุ่มดังกล่าวมีเหตุผลบางอย่าง ไม่ว่าจะเพราะพวกเขาไม่แน่ใจว่าควรรับมือกับลูกอย่างไร หรือเป็นเพราะรู้สึกสับสนกับวิธีการเลี้ยงดูที่หลากหลายเลยตัดสินใจที่จะปล่อยให้ลูก ๆ ดูแลตัวเอง พ่อแม่บางคนเชื่อในทฤษฎี

ที่ว่าเด็ก ๆ เกิดมาพร้อมกับความสามารถที่จะปกครองดูแลตนเองได้ ถ้าได้รับเวลาและโอกาส และในที่สุดก็จะเติบโตเป็นผู้ใหญ่ที่มีความคิดสร้างสรรค์ และประสบความสำเร็จหากพ่อแม่จะอยู่เฉย ๆ ไม่เข้าไปยุ่ง บางคนเชื่อว่าพวกเขาควรจะเป็นเพื่อนสนิทที่สุดของลูกและการรักษาสัมพันธภาพดังกล่าวมีความสำคัญยิ่งกว่าการสอนให้เด็กรู้จักมีระเบียบวินัยในตนเอง บางคนอาจจะรู้สึกผิดที่ต้องออกไปทำงานนอกบ้านทั้งวัน และไม่ค่อยมีเวลาอยู่บ้านกับลูก ดังนั้นแทนที่พวกเขาจะสอนให้ลูกรู้จักรับผิดชอบต่อผลจากการกระทำของตัวเอง กลับให้อิสระกับลูก ๆ โดยเชื่อว่า “คุณภาพ” ของเวลาที่จะมีให้ลูกนั้นจะมาทดแทน “ปริมาณ” ได้ และเชื่อว่าเด็ก ๆ จะมีความรับผิดชอบได้เอง บางคนก็แค่ไม่รู้ว่าจะทำอย่างไรกับลูกอีกต่อไป จึงยอมแพ้ ปล่อยให้เด็กมีอิสระทำอะไรก็ได้ตามใจชอบ

เราอยากจะย้ำว่า อันที่จริงแล้ววิธีการเลี้ยงดูเด็กดังที่กล่าวมาข้างต้น ไม่ได้เป็นประเภทของวิธีการเลี้ยงดูลูก แต่เป็นความเข้าใจที่ผิด ๆ ในเรื่องหน้าที่ความรับผิดชอบของการเป็นพ่อแม่คน ดังที่เรามักจะกล่าวเสมอว่า “ถ้าเด็ก ๆ ดูแลตัวเองได้ พวกเขาคงเกิดมาตัวโตกว่านี้” แม้ว่าเด็ก ๆ ควรมีโอกาสได้ตัดสินใจเลือกทางเลือกต่าง ๆ ที่ปลอดภัยและสมเหตุสมผล (ดังที่เราจะกล่าวอย่างละเอียดในตอนต่อไป) อย่างไรก็ตาม เราไม่สนับสนุนให้พ่อแม่ยอมให้เด็กได้ตัดสินใจทุกสิ่งทุกอย่างด้วยตนเอง หรือแม้แต่เรียนรู้จากผลลัพธ์ที่เกิดขึ้นตามธรรมชาติ ซึ่งเป็นผลลัพธ์ที่อาจจะอันตรายกับตัวเด็ก ส่วนที่เป็น **“หัวใจสำคัญ”** ในวิธีการ **“เลี้ยงลูกด้วยรักและเหตุผล”** นั้น เน้นในเรื่องการบ่มเพาะเด็กให้เป็นคนที่มีความรับผิดชอบ มีความสามารถ ดังที่พ่อแม่และสังคมต้องการ ซึ่งจำเป็นต้องอาศัยวิจารณญาณและการเตรียมของพ่อแม่ อย่างไรก็ตาม คุณจะได้เห็นจากเนื้อหาในบทต่อ ๆ ไปว่า ผลลัพธ์ที่จะได้นั้นแสนจะคุ้มค่าแค่ไหน ●

วิธีการ “เลี้ยงลูกด้วยรักและเหตุผล”

- พ่อแม่ประเภท “ที่ปรึกษา”

อีลิกอปเตอร์ไม่สามารถบินวนไปมาได้ตลอดเวลา เช่นเดียวกับที่ครูฝึกทหารยอมเสี่ยงแทบเสี่ยงแห่งเช้าสักวัน **ดังนั้นเราจึงขอเสนอวิธีการเลี้ยงดูลูกซึ่งเป็นอีกทางเลือกหนึ่งซึ่งจะใช้ได้ผลไปตลอดชีวิต นั่นคือวิธีการ “เลี้ยงลูกด้วยรักและเหตุผล” หรือกล่าวอีกนัยหนึ่งคือ “การเลี้ยงดูลูกด้วยความรัก ควบคู่ไปกับการใช้เหตุผลและผล” ซึ่งวิธีการนี้จะใช้ได้ผลโดยเฉพาะอย่างยิ่งกับลูกวัยรุ่น แต่อย่างไรก็ตาม ทศนคติดังกล่าวนี้เป็นสิ่งที่พ่อแม่ควรจะมีตั้งแต่เมื่อลูกรยังอยู่ในวัยเตาะแตะ และเราขอเรียกพ่อแม่ประเภทนี้ว่า “พ่อแม่ประเภทที่ปรึกษา”**

เมื่อเด็กเติบโตขึ้นจากวัยเด็กเข้าสู่ช่วงวัยรุ่น วิธีการคิดของพวกเขาจะค่อย ๆ พัฒนาจากการคิดแบบรูปธรรมเป็นนามธรรม เด็ก ๆ จำเป็นต้องได้รับการชี้แนะที่ได้รับการใคร่ครวญมาอย่างดี รวมถึงมีข้อจำกัดที่บังคับใช้ได้จริงและหนักแน่น พ่อแม่กำหนดข้อจำกัดเหล่านั้นเพื่อความปลอดภัยของเด็ก และขึ้นอยู่กับว่าความประพฤติของเด็กจะมีผลต่อผู้อื่นอย่างไร จากนั้นพ่อแม่ต้องรักษาข้อจำกัดเหล่านั้น เพื่อช่วยให้เด็กได้เข้าใจว่าเขาต้องรับผิดชอบต่อการกระทำของตัวเอง และจะต้องทนทุกข์กับผลลัพธ์ที่จะเกิดขึ้นตามมาเมื่อเขามีพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสม

อย่างไรก็ตาม แม้ว่าพ่อแม่จะเป็นผู้คุมกฎและรักษาข้อจำกัดเหล่านั้น สิ่งที่สำคัญคือ พ่อแม่ต้องพยายามส่งเสริมให้เด็ก ๆ ได้ฝึกถึงพฤติกรรมต่าง ๆ ของตนเอง และช่วยให้พวกเขา รู้สึกว่าตัวเองสามารถควบคุมพฤติกรรมของตัวเองได้โดยการเสนอทางเลือกที่เหมาะสม ภายใต้ข้อจำกัดที่พ่อแม่กำหนดให้ **และนี่คือวิธีการเลี้ยงดูของพ่อแม่ประเภทที่ปรึกษา**

เมื่อลูกของเราอย่างเข้าสู่วัยรุ่น วิธีการเลี้ยงลูกแบบดังกล่าวยิ่งมีความสำคัญมากขึ้น เด็กวัยรุ่นมักจะรังเกียจการขึ้นนำ และต่อต้านกฎข้อบังคับ เพราะเขาโตขึ้นและมีความคิดเห็นที่แตกต่างไปจากตอนที่ยังเป็นเด็ก และเนื่องจากวิธีการรับรู้ของเด็กเปลี่ยนแปลงไป พ่อแม่จึงจำเป็นต้องปรับเปลี่ยนวิธีการเลี้ยงดู เพื่อจะได้รับมือกับวิธีการคิดแบบใหม่ของลูกวัยรุ่น **พ่อแม่ควรจะลดทอนบทบาทของการเป็นผู้คุมกฎ และปล่อยให้เด็กวัยรุ่นได้รับบทเรียนจากผลลัพธ์ที่เกิดขึ้น ซึ่งเป็นผลมาจากการกระทำของพวกเขา** พ่อแม่ควรมีหน้าที่เป็นผู้ให้คำปรึกษามากกว่าเป็นเจ้าของหน้าที่ตำรวจ โดยปล่อยให้ลูกวัยรุ่นได้มีโอกาสตัดสินใจอะไรด้วยตัวเองให้มากขึ้น และจากนั้นก็ชี้แนะลูกวัยรุ่นให้หาหนทางจัดการกับเรื่องยุ่งยากซึ่งเป็นผลจากการตัดสินใจของเขา

พ่อแม่ที่เลี้ยงลูกด้วยรักและเหตุผล จะหลีกเลี่ยงวิธีการเลี้ยงดูแบบเฮลิคอปเตอร์และแบบครูฝึกทหาร โดยการใช่วิธีการเลี้ยงดูแบบที่ปรึกษาตั้งแต่ตอนที่ลูกยังเล็ก **พ่อแม่ประเภทนี้จะถามคำถามลูก และเสนอทางเลือก แทนที่จะคอยบอกเด็กว่าต้องทำอะไร พวกเขาปล่อยให้หน้าที่ของการตัดสินใจให้อยู่ในมือของเด็ก พวกเขาจะเสนอทางเลือกที่อยู่ภายใต้เงื่อนไขข้อจำกัด ดังนั้นเมื่อถึงเวลาที่เด็กเติบโตเข้าสู่วัยรุ่น ลูกของเขาจะคุ้นเคยกับการเลือกตัดสินใจในสิ่งที่ถูก**

ล้มเหลวในวันนี้ เพื่อความสำเร็จในวันหน้า

อย่างไรก็ตาม เราจำเป็นต้องยอมรับว่าไม่มีวิธีการเลี้ยงดูแบบใดที่จะรับประกันได้ว่าจะทำให้เด็กเติบโตเป็นคนที่มีความรับผิดชอบแน่นอนร้อยเปอร์เซ็นต์ ชนิดที่ว่าถ้าไม่ได้ผลจะยินดีคืนเงินให้ ไม่มีผู้เชี่ยวชาญในแขนงการเลี้ยงดูเด็กคนใดสามารถบอกกับคุณอย่างเต็มปากเต็มคำได้ว่า “ถ้าคุณทำวิธีนี้ มันจะได้ผลตลอดเวลา” เพียงเพราะว่าเราทำอะไรบางอย่างถูกต้องในคราวนี้ ไม่ได้หมายความว่า มันจะได้ผลเสมอไปอย่างที่เราคาดหวัง

เราคงเคยเห็นตัวอย่างของพ่อแม่บางคนที่ใช้เทคนิคการเลี้ยงดูลูกที่ผิด ๆ แต่ลูกของเขาก็กลับมีอนาคตที่งดงาม และเราก็รู้ว่าพ่อแม่บางคนที่ทำทุกอย่างอย่างเต็มที่และถูกต้อง แต่ลูกก็กลับกลายเป็นคนป่าเถื่อน

แม้ไม่มีการเลี้ยงดูลูกแบบใดที่ได้ผลแน่นอนร้อยเปอร์เซ็นต์ แต่อย่างไรก็ตาม มีความเป็นไปได้สูงมากที่เราจะเลี้ยงลูกให้เติบโตเป็นคนที่มีความรับผิดชอบ ถ้าเราใคร่ครวญดีแล้วก่อนที่จะลงเสียง นั่นคือ **เรายอมให้ลูกได้เรียนรู้ที่จะทำผิดพลาด** ที่จริงแล้ว **ถ้าเราไม่เคยปล่อยให้ลูกล้มเสียบ้าง เท่ากับว่าเราไม่เปิดโอกาสให้ลูกลองประสบความสำเร็จเลย**

● ข้อแนะนำข้อที่ 2 ●

บางครั้งสัญชาตญาณและความรู้สึก ก็มีอำนาจเหนือกว่าเหตุและผล

Wอแม่บางคนอาจไม่เห็นด้วยกับวิธีการ “เลี้ยงลูกด้วยรักและเหตุผล” การยอมให้เด็กได้ทำอะไรผิดพลาดและปล่อยให้เด็กได้รับบทเรียนจากผลลัพธ์จากการกระทำของตัวเอง อาจจะเป็นวิธีการที่พ่อแม่บางคนไม่ชอบใจ ส่วนใหญ่ใช้วิธีการเลี้ยงดูลูกตามสัญชาตญาณ แต่เราจะรู้ได้อย่างไรว่าความรู้สึกหรือสัญชาตญาณดังกล่าวนั้นถูกต้องเหมาะสม

ความเป็นจริงแล้ว สัญชาตญาณของผู้ใหญ่เป็นผลมาจากประสบการณ์ของเขาในวัยเด็ก ดังนั้นสัญชาตญาณจะเชื่อถือได้ ก็ต่อเมื่อเขามีช่วงชีวิตวัยเด็กที่สดใส มีชีวิตในปัจจุบันที่สงบสุข มีสัมพันธภาพที่ดีในครอบครัวและกับผู้คนอื่น ๆ รอบตัว กล่าวได้อีกอย่างหนึ่งคือ ถ้าพ่อแม่มีปฏิกิริยาต่อชีวิตวัยเด็กของตัวเองในทำนองว่า “ฉันจะเลี้ยงดูลูกให้แตกต่างไปจากสมัยที่พ่อแม่เลี้ยงดูฉัน” นั่นหมายถึงว่าสัญชาตญาณของเขาอาจจะเชื่อถือไม่ได้ และเป็นสิ่งที่ไม่ถูกไม่ควร

อย่าตระหนกไปถ้าหากว่าคุณรู้สึกไม่สบายใจกับเทคนิคที่นำเสนอในหนังสือเล่มนี้ อันที่จริง ถ้าคุณต้องการเลี้ยงดูลูกให้ต่างไปจากวิธีการ

ที่คุณถูกเลี้ยงดูมา ความรู้สึกไม่สบายอกสบายใจของคุณอาจจะยืนยันว่าคุณเดินมาถูกทางแล้วที่จะเรียนรู้วิธีการเลี้ยงลูกด้วยรักและเหตุผล ●

พระเจ้าได้มอบอิสรภาพให้แก่มนุษย์ทุกคน รวมถึงอิสรภาพที่จะทำอะไรผิดพลาดด้วย ความล้มเหลวและความสำเร็จเปรียบเสมือนเหรียญ 2 ด้าน ถ้าหากว่าไม่มีต้นแอปเปิลต้องห้ามในสวนแห่งอีเดน มนุษย์ก็คงไม่มีโอกาสได้เรียนรู้ที่จะรับผิดชอบต่อการตัดสินใจของตนเอง เมื่ออดัมกับอีฟตัดสินใจเลือกทางเดินที่ผิดพลาด พระเจ้าก็ปล่อยให้พวกเขาต้องทนทุกข์กับผลลัพธ์จากการกระทำของตนเอง แม้ว่าพระเจ้าจะไม่เห็นดีเห็นงามด้วยกับการที่อดัมกับอีฟไม่เชื่อฟังท่านแต่พระองค์ก็รักพวกเขามากพอที่จะปล่อยให้พวกเขาได้ตัดสินใจและต้องชดใช้ผลกรรมที่ตัวเองก่อขึ้น

ความรักของพระเจ้านี้เป็นตัวอย่างที่น่าเอาเยี่ยงอย่างสำหรับพ่อแม่ผู้ปกครองทุกคน นั่นคือ พระองค์ยอมให้ออดัมกับอีฟได้มีอิสระที่จะเลือก ในทำนองเดียวกัน เรายอมให้ลูกได้มีอิสระและยอมรับว่า บางครั้งพวกเขาอาจจะตัดสินใจหรือทำอะไรในเรื่องที่เราไม่เห็นด้วย

เมื่อลูกเราเติบโตขึ้นและเริ่มมีอำนาจควบคุมชีวิตและสภาพแวดล้อมของตัวเองเพิ่มขึ้น ความสามารถในการตัดสินใจเรื่องต่าง ๆ ด้วยตนเองก็ยิ่งมีความสำคัญต่อชีวิตของพวกเขามากขึ้น พระเจ้าได้สร้างมนุษย์ให้มีสติปัญญาและความสามารถ จึงทำให้มนุษย์มีศักยภาพที่จะทำลายล้างโลกอย่างไรก็ตาม มนุษย์ก็มีศักยภาพที่จะท่องไปยังอวกาศเช่นกัน ความสำเร็จอันสูงส่งอาจจะมาควบคู่กับความหายนะอันใหญ่หลวงได้ในขณะเดียวกัน

ถ้าจะเทียบกันแล้ว **“ผลไม้ต้องห้าม”** อาจจะหมายถึงยาเสพติดหรือเพื่อนคนใดคนหนึ่งของลูก หรือเว็บไซต์โป๊บนินเทอร์เน็ท หรืออะไรต่อมิอะไรอีกมากมาย พ่อแม่ที่ฉลาดจะตระหนักดีว่า เพื่อที่จะให้ลูกประสบความสำเร็จ ลูกของพวกเขาจำเป็นต้องเรียนรู้ที่จะได้ตัดสินใจอะไรด้วยตัวเอง และนั่นหมายความว่า บางครั้งลูก ๆ อาจจะยืนยันหยุดในความต้องการของตัวเอง และเลือกที่จะทำสิ่งที่ผิดพลาด

ผมเคยยื่นกรานให้ลูกชายของผมแต่งตัวให้เหมาะสมกับสภาพอากาศหนาวเย็นของรัฐโคโลราโด ผมมักจะพูดว่า “ชาร์ลี เข้านี้อากาศหนาวมากนะ ลูกควรใส่เสื้อหนาวหนา ๆ นะ” และเป็นที่แน่นอนว่าเขาจะเลือกเสื้อคลุมตัวบางที่สุด และเดินเอ้อระเหยลอยชายออกจากบ้าน

ผมปิดกั้นโอกาสไม่ให้ชาร์ลีได้เลือกในสิ่งที่ดีที่สุดสำหรับตัวเองโดยไม่ได้เจตนา ผมคิดแต่ที่ผมอยากจะทำให้เขาสวมใส่เสื้อผ้าที่อบอุ่นขณะรอรถเมล์ แต่ชาร์ลีเลือกที่จะทนหนาว เพราะเขาอยากจะได้แสดงถึงความมีอิสรภาพทางความคิดของตัวเอง

แล้วผมก็ฉลาดขึ้น แทนที่จะพูดแบบเดิม ผมกลับพูดว่า “ชาร์ลีข้างนอกอุณหภูมิติดลบ 7 องศา ลูกอาจจะอยากใส่เสื้อคลุมสักตัวมัย” การที่ผมพูดอย่างนี้ ทำให้ชาร์ลีมีโอกาสได้เลือกทางเลือกหลาย ๆ ทาง ตั้งแต่ทางที่เราร้ายที่สุดไปจนถึงดีที่สุด (เด็กมักจะไม่สนใจทางเลือกแรกที่เราเสนอให้กับเขา) และในที่สุด ชาร์ลีก็เลือกที่จะแสดงออกถึงอิสรภาพทางความคิดด้วยการใส่เสื้อกันหนาวหนา ๆ ที่อบอุ่น

ดังนั้น จึงเป็นเรื่องน่าแปลกที่ว่า พ่อแม่ที่พยายามจะให้ลูกประสบความสำเร็จอย่างสูงสุด มักจะได้ลูกที่ไม่ค่อยประสบความสำเร็จเท่าที่ควร แต่พ่อแม่ที่รักและเอาใจใส่ลูก และยอมให้ลูกได้ล้มเหลวบ้าง มักจะมีลูกที่เลือกจะประสบความสำเร็จ ซึ่งพ่อแม่ประเภทนี้คือพ่อแม่ที่กล้าเสี่ยงโดยคิดหน้าคิดหลังแล้ว สรุปคือ พระเจ้าเปิดโอกาสให้มนุษย์ได้มีทางเลือก ดังนั้นเราก็คควรจะให้โอกาสนั้นกับลูกของเราด้วยเช่นกัน

การ “เลี้ยงลูกด้วยรักและเหตุผล” ช่วยให้เด็กมีโอกาสสูงขึ้นที่จะรู้จักคิดและตัดสินใจเลือกที่จะประสบความสำเร็จ และนั่นหมายความว่า ในฐานะที่เป็นพ่อแม่ เราต้องยอมให้มีข้อผิดพลาดเกิดขึ้น และช่วยให้ลูกได้ใช้ข้อผิดพลาดเหล่านั้นให้เป็นประโยชน์ตั้งแต่วัยประถม เมื่อตอนที่ต้นทุนของความผิดพลาดยังไม่สูงมากนัก

บทเรียนที่ราคายังไม่แพง

ทุกวันนี้ เด็ก ๆ ต้องทุกข์ระทมกับภาวะเงินเฟ้อ ต้นทุนในการเรียนรู้ที่จะใช้ชีวิตบนโลกใบนี้นับวันมีแต่จะสูงขึ้น ยาเสพติดที่แยบยลใจลูก ๆ ของเรามีพิษสงร้ายแรงกว่ายาเสพติดเมื่อหลายสิบปีก่อนหลายเท่า โรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ก็แพร่ระบาดและเป็นแล้วก็ปางตายมากกว่าอดีต สื่อต่าง ๆ แสดงภาพอนาจารที่โจ่งครึ่มยิ่งขึ้น นักล่าเหยื่อบนอินเทอร์เน็ตก็พยายามมากขึ้นที่จะเข้าถึงผู้คนที่หลากหลาย เรื่องทะเลาะวิวาทในโรงเรียนก็รุนแรงขึ้น และยังมีอะไรต่อมิอะไรอีกหลายอย่าง **ต้นทุนชีวิตที่เด็กต้องเสียไปสำหรับการเรียนรู้เรื่องมิตรภาพ โรงเรียน การศึกษา การให้คำมั่นสัญญา การตัดสินใจ และความรับผิดชอบต่อ** นับว่าราคาถูกที่สุดแล้วในวันนี้ เพราะเมื่อถึงวันพรุ่งนี้ **ต้นทุนชีวิตมีแต่จะราคาสูงขึ้นทุกเมื่อเชื่อกัน**

เมื่อเด็กยิ่งโตขึ้น การตัดสินใจของเขา ก็จะยิ่งสำคัญขึ้น และผลของการตัดสินใจนั้น ๆ ก็จะมีน้ำหนักหนาสาหัสขึ้น เด็กเล็ก ๆ สามารถทำอะไรผิดพลาดได้หลายอย่างโดยที่บทเรียนเหล่านั้นยังมีราคาไม่แพงเท่าไรนัก พวกเขาสามารถลุกขึ้นยืนได้เองและลองพยายามอีกครั้ง โดยปกติแล้วเด็กก็เพียงแต่จะร้องไห้และเจ็บปวดชั่วขณะ และต่อไปนี้อาจจะเป็นตัวอย่างที่ทำให้คุณมองเห็นภาพได้ชัดเจน

ตัวอย่างเช่น ในเหตุการณ์คืนวันฝนตกที่หน้าร้านอาหาร ถ้าเราให้เด็ก 3 ขวบ ได้มีทางเลือกว่า “ลูกอยากจะเข้าไปในรถโดยที่เท้าเดินอยู่บนพื้น หรือลอยอยู่บนอากาศ” ก็นับว่าเป็นการกำหนดข้อจำกัดที่ปลอดภัยและบังคับใช้ได้ เพื่อโต้ตอบกับการปฏิเสธและต่อต้านของลูกที่ไม่ยอมเข้าไปนั่งในรถ หรือการพูดคุยกับสองพี่น้องจอมชวนว่า เด็ก ๆ ต้องช่วยงานบ้านหรือขายของเล่นบางชิ้น เพื่อนำเงินมาจ่ายเป็นค่าจ้างให้กับโมนิก้า พี่เลี้ยงสุดโหด ที่จะมาช่วยดูแลพวกเขาในระหว่างที่แม่ออกไปซื้อของ ซึ่งก็นับว่าเป็นผลลัพธ์ที่สมเหตุสมผลจากพฤติกรรมของ

เด็ก ๆ เมื่อตอนไปซื้อของกับแม่เมื่อครั้งก่อน และในบางครั้ง แม่แต่การปล่อยให้เด็กปากมากวัย 5 ขวบ ต้องเอาหน้าลูกฝุ่น เพราะเขาอวดฉลาดกับเด็กในละแวกบ้านที่อายุมากกว่า ซึ่งถ้าเราปล่อยให้เขาได้จัดการกับปัญหาด้วยตัวเอง มันก็จะเป็นบทเรียนเรื่องการเคารพผู้มีอาวุโสกว่าให้กับเขา เด็กที่โตกว่าคงค้นไม้คั่นมือที่จะได้สั่งสอนบทเรียนลับทให้กับเจ้าเด็กอวดดี บทเรียนสำหรับเด็กน้อยอาจจะไม่มากนัก เพียงแค่เลือดกำเดาไหลหรือตาช้ำ แต่มันก็เป็นบทเรียนที่ราคาไม่แพงจนเกินไปนัก

II สำหรับผู้ปกครองบางคนแล้ว กลับคิดว่าราคาของบทเรียนเหล่านี้มันแพงเกินไป พวกเขาคอยปกป้อง โดยให้เหตุผลว่า “ฉันรักลูก ฉันไม่อยากให้ลูกน้อยต้องเรียนรู้จากความเจ็บปวดใด ๆ เลย” ดังนั้นพวกเขาจึงคุกเข่าลงบนพื้นที่เฉอะแฉะในคืนวันฝนพรำและพยายามที่จะขอร้องลูกวัยเตาะแตะให้เข้าไปนั่งในรถ พวกเขาอมให้ลูกทำร้ายจิตใจในทุก ๆ ครั้งไปซูเปอร์มาร์เก็ต หรือไม่งั้น พวกเขา ก็จะตะโกนใส่เด็กเพื่อนบ้านว่า “พวกเธออย่างรังแกจอห์นนี่นะ ถ้าพวกเธอทำตัวไม่ดี ฉันจะไปฟ้องพ่อแม่ของเธอ” และด้วยสาเหตุนี้ เด็กปากมากจึงสูญเสียโอกาสที่จะเรียนรู้บทเรียนราคาประหยัด เขาอาจจะได้เรียนรู้บทเรียนดังกล่าวตอนอายุ 15 และใครก็ตามที่เคยเห็นเด็กวัย 15 ต้องเจ็บตัวจากเรื่องชกต่อย คงรู้ว่าราคาของบทเรียนตอนนั้นมันแพงกว่าเป็นหลายเท่า

จริงอยู่ เราคงรู้สึกเจ็บปวดที่จะต้องเห็นลูก ๆ เรียนรู้จากผลลัพธ์ที่เกิดขึ้นตามธรรมชาติ หรือดังที่เราจะเรียกชื่อมันว่าโอกาสการเรียนรู้ที่สำคัญ แต่ความเจ็บปวดนั้นเป็นส่วนหนึ่งของต้นทุนที่เราต้องจ่ายเพื่อที่จะเลี้ยงดูเด็กให้เติบโตขึ้นมาเป็นคนที่มีความรับผิดชอบ **เราอาจจะรู้สึกเจ็บปวดเล็กน้อยที่จะต้องเห็นเด็ก ๆ เรียนรู้บทเรียนชีวิตในตอนนี้ หรือไมฉะนั้นแล้วเราจะต้องเจ็บปวดอย่างมากที่จะต้องเฝ้าดูพวกเขาเติบโตเป็นผู้ใหญ่ที่ไม่สามารถดูแลตัวเองได้**

● ข้อแนะนำข้อที่ 3 ●

คุณจะทำตอนนี้ หรือจะทำทีหลัง

■ ชนนอนมีลูก 8 คน ทุกครั้งที่ผมไปเยี่ยมครอบครัวของเธอ ผมมักจะเห็นเธอยื่นเงินให้ลูก ๆ วันหนึ่งผมจึงถามเธอว่า “นี่มันอะไรกัน ทำไมคุณถึงต้องให้เงินลูกตลอดเวลา”

“เราให้ลูกกัวยืมเงินเพราะว่าพวกเขา กำลังเรียนรู้เรื่องเงิน ๆ ทอง ๆ” ชนนอนตอบขณะที่เธอกำลังยื่นเงิน 50 เซ็นต์ ให้กับลูกชายคนเล็ก “เงินกั๋วของเรา ก็เหมือนกับเงินกั๋วของธนาคาร เรามีวันกำหนดชำระเงิน มีสัญญาเงินกั๋ว และมีหลักทรัพย์ค้ำประกัน ทำไมต้องทำเช่นนั้นหรือ ก็เมื่อวันก่อน ฉันเพิ่งจะยึดเครื่องเล่นซีดีมูลค่า 79 ดอลลาร์ มาเครื่องหนึ่ง”

“ลูกของคุณคงรู้สึกแย่นะ” ผมกล่าว

“ก็ไม่เชิงนะคะ” ชนนอนตอบ “นั่นเป็นของขวัญสำหรับเขามากกว่า เพราะว่าตอนนี้ลูกชายของฉัน ซึ่งอายุเพียง 12 ขวบ รู้ซึ่งถึงหน้าที่ความรับผิดชอบที่จะต้องจ่ายเงินที่เขา กั๋วยืมมา เขา รู้ดีว่าสัญญาเงินกั๋วคืออะไร หลักทรัพย์ค้ำประกันคืออะไร และแม้แต่เรื่องการยึดทรัพย์... และบทเรียน ก็มีราคาเพียงแคเครื่องเล่นซีดีมูลค่า 79 ดอลลาร์”

“แต่ลูกของเพื่อนบ้านนะสิ” ชนนอนกล่าวต่อ “เขาเพิ่งได้เรียนรู้ บทเรียนเดียวกันนี้เมื่อธนาคารมายึดรถยนต์มูลค่า 4,900 ดอลลาร์ ตอนอายุ 26 เพราะพ่อแม่ของเขาคอยปกป้องเขาเมื่อครั้งที่เขายังเด็ก คุณคิด ดูสิ ลูกชายของฉันได้เรียนรู้ล่วงหน้ากว่าเด็กเพื่อนบ้านคนนี้ตั้ง 14 ปี! ●”

การปกป้องลูก ไม่ใช่เป็นการแสดงความรัก

Uรบทศของเราต้องการเด็ก ๆ ก็สามารถรับมือกับวันเวลาที่ยากลำบากได้ โดยเฉพาะอย่างยิ่งหลังเกิดเหตุการณ์วันที่ 11 กันยายน (ซึ่งเป็นวันที่เกิดเหตุการณ์ถล่มตึกเวิลด์เทรดเซ็นเตอร์ในอเมริกา-ผู้แปล)

และหลังจากมรณภัยของพายุเฮอริเคนแคทรีนา ปัญหาหลากหลายประการที่ประชาชนชาวสหรัฐอเมริกาต้องเจอเจอที่โรงเรียนและที่ในเมือง เป็นผลมาจากมหันตภัยธรรมชาติและภัยจากผู้ก่อการร้าย อย่างไรก็ตาม ในครอบครัวของเราทุกคน เด็กก็มีโอกาสมากมายที่เราต้องรับมือกับปัญหาต่าง ๆ และโดยทั่วไปแล้ว **เด็ก ๆ จะเรียนรู้วิธีการรับมือกับปัญหาต่าง ๆ ได้ดีที่สุดจากผู้ใหญ่รอบ ๆ ตัวของเขา การเรียนรู้วิธีการจัดการกับเรื่องเล็ก ๆ น้อย ๆ โดยเฉพาะอย่างยิ่งเมื่อพวกเขาต้องผิดพลาดกับเรื่องเล็กน้อย และเติบโตขึ้นเมื่อพบเรียนยังราคาไม่แพง นับว่าเป็นหนทางที่ดีที่สุดที่จะตระเตรียมเด็ก ๆ ให้สามารถรับมือกับปัญหาต่าง ๆ ที่ใหญ่หลวงขึ้น ซึ่งเขาอาจจะต้องเผชิญในอนาคต**

พ่อแม่หลายคนสับสนในเรื่อง **ความรัก การปกป้องคุ้มครอง และความสนใจไยดี** แนวคิดต่าง ๆ ที่กล่าวมานี้หาได้มีความหมายเดียวกันทั้งหมด พ่อแม่อาจจะปฏิเสธไม่ยอมให้ลูก ๆ ต้องล้มเหลว เพราะเขาเห็นว่าการกระทำดังกล่าวคือการไม่สนใจไยดี ดังนั้นพวกเขาจึงชดเชยให้ลูกมากจนเกินไปด้วยความวิตกกังวลและความเป็นห่วงเป็นใยเกินกว่าเหตุ

วันที่ยังจริงแล้วสิ่งที่พ่อแม่เหล่านี้กำลังทำคือการสนองตอบความต้องการอันเห็นแก่ตัวของตัวเอง พวกเขาทำให้ตัวเองต้องทำหน้าที่พ่อแม่มากเกินไป และในระยะยาวลูกก็เติบโตขึ้นเป็นผู้ใหญ่ที่ต้องทำหน้าที่มากเกินไป การปกป้องคุ้มครองไม่ได้มีความหมายเดียวกับความสนใจไยดี แต่ทั้งคู่ก็เป็นส่วนหนึ่งของการแสดงความรัก

ลองดูตัวอย่างจากพระเจ้า ถ้าพ่อแม่ถามตัวเองว่า “พระเจ้าสนใจไยดีเราหรือไม่” เราก็คงจะตอบว่า “แน่นอนที่สุด พระเจ้าเป็นห่วงเป็นใยเรามาก” แต่เราถามตัวเองต่อไปว่า “ท่านจะยอมให้เรากระโดดลงหน้าผาค้นนั้นหรือไม่” เราทุกคนก็จะต้องยอมรับว่า “ชาย... พ่อคุณถามเรื่องนี้ พระองค์อาจจะยอมให้เรากระโดดนะ” ดังนั้น จริง ๆ แล้วพระองค์ห่วงใยเราแน่หรือ คำตอบคือ แน่แน่นอนอยู่แล้วว่าพระองค์สนใจไยดีเรา แต่พระเจ้ารักเราโดยที่ไม่ปกป้องคุ้มครองเรามากจนเกินไป

ความห่วงใยลูก ไม่ได้หมายความว่าเราต้องปกป้องเขาจากความผิดพลาดทุกประการที่เขาอาจจะก้าวพลั้งไป แน่แน่นอนว่าเมื่อลูกยังเป็นเด็กทารก พ่อแม่ผู้มีความรับผิดชอบจำต้องตอบสนองต่อเขา โดยปกป้องคุ้มครองดูแลลูกอย่างถึงที่สุด ปัญหาทุกประการที่ลูกทารกต้องประสบ จริง ๆ แล้วคือปัญหาของพ่อแม่ เพราะถ้าพ่อแม่ไม่ปกป้องดูแลเขา เด็กทารกอาจจะเป็นอันตรายถึงตายได้

อย่างไรก็ตาม เมื่อเด็กโตขึ้น นับตั้งแต่เมื่อเขามีอายุได้ 9 เดือน พ่อแม่ต้องพยายามปรับเปลี่ยนทัศนคติ โดยยอมให้เด็กได้รับสิทธิที่จะแก้ปัญหาของตัวเองบ้าง จวบจนถึงวันที่เด็กอายุได้ 11 หรือ 12 ขวบ พวกเขาควรที่จะสามารถตัดสินใจสิ่งต่าง ๆ ได้ด้วยตัวเองโดยไม่ต้องอาศัยพ่อแม่ อันที่จริงแล้ว ความรักและทัศนคติของพ่อแม่จะเป็นตัวกำหนดว่าเด็กจะสามารถรับมือกับปัญหาต่าง ๆ ได้อย่างไรเมื่อพวกเขาก้าวเข้าสู่ช่วงวัยรุ่นตอนต้น

ตัวอย่างเช่น ให้คุณนึกภาพคุณแม่ซึ่งกำลังดูแลลูกวัยเตาะแตะและล้มลุกคลุกคลานอยู่บนลานสเกตน้ำแข็ง เมื่อเด็ก ๆ ได้หัดเล่นสเกตน้ำแข็งเป็นครั้งแรก คุณแม่กลุ่มหนึ่งวิตกกังวลแทบจะเป็นจะตายอยู่ที่ขอบสนามคอยแต่ร้องตะโกนถาม “เจ็บมั๊ยลูก เจ็บมั๊ยลูก” แล้วพวกเด็ก ๆ ก็ทำหน้าย่น และพยายามไถลตัวกลับมาหาแม่ “ชาย... จะว่าไปแล้ว มันก็เจ็บเหมือนกันนะ” ในขณะที่คุณแม่อีกกลุ่มหนึ่งคอยตะโกนหัวเราะและส่งเสียงเชียร์ว่า “โครม!” ยามเมื่อเด็ก ๆ หกล้ม แล้วลูก ๆ ของพวกเขาก็ลุกขึ้นยืนได้เอง บัดเศษน้ำแข็งออกจากบั้นท้าย และไปเล่นสเกตต่อโดยที่เด็ก ๆ อาจจะตะโกนร้องว่า “โครม!” ตามอย่างครึกครื้นสนุกสนาน

เด็กกลุ่มแรกเรียนรู้ว่าการ “ล้ม” เป็นประสบการณ์ที่เจ็บปวด ในขณะที่เด็กกลุ่มที่ 2 เรียนรู้จากความผิดพลาด โดยไม่ได้ใส่ใจเรื่องความเจ็บปวดหรือรอคอยให้พ่อแม่มาช่วยเหลือ ปัญหาคือ พ่อแม่ที่คอยช่วยเหลือเด็กมักจะช่วยเหลือเพื่อสนองความต้องการของตัวเอง พวกเขา

ชอบที่จะได้เยียวยาความเจ็บปวด พวกเขาคือพ่อแม่ที่ลูก “ขาดไม่ได้” ไม่ใช่พ่อแม่ซึ่งเป็นคนที่ถูก “ต้องการ”

เด็ก ๆ ที่รู้จักแต่ความรักประเภทที่พ่อแม่คอยปกป้องตลอดเวลา อาจจะได้รับ ความเสียหายที่ไม่สามารถเยียวยาได้เมื่อถึงวันที่เขาก้าวสู่วัยมัธยม พ่อแม่ของลูกวัยมัธยมต้นและมัธยมปลายที่ยังคอยเป็นห่วงลูก เรื่องการแต่งตัว นิสัยการดูโทรทัศน์ การบ้าน การแปร่งฟัน ทรงผม และเรื่องอื่น ๆ ทำนองนี้ นับว่ามีลูกที่ตกอยู่ในกลุ่มเสี่ยง อย่างน้อยเด็ก เหล่านี้คงไม่เป็นคนที่น่าสยดสยองนักสำหรับคู่สมรสในอนาคตของพวกเขา

สิ่งที่ทำลายของการเลี้ยงดูลูก คือ **การรักลูกให้เพียงพอที่จะยอมให้เด็กได้รู้จักล้มเหลวเสียบ้าง โดยยับยั้งใจตัวเองไว้ ไม่ว่าความเจ็บปวดนั้นจะทุกข์ยากแสนเข็ญเพียงใด และปล่อยให้โอกาสการเรียนรู้ที่สำคัญได้เสริมสร้างลูกของเราให้เขาแข็งแกร่งขึ้น**

ความรับผิดชอบ เป็นเรื่องที่ท่องจำกันไม่ได้

Woแม่มักจะโอ้อวดกันว่าลูก ๆ ไม่ยอมซึมซับคำสั่งสอน จากพวกเขา มันดูราวกับว่าเราต้องพรีเซ็นลูกสาวเป็นร้อยหนว่าอย่า ซึ่หลงซึ่ลืม และพูดยังไม่ทันจะขาดคำ เธอก็จะเดินออกจากบ้านโดยลืมอะไรบางอย่าง หรือเราต้องคอยเตือนลูกชายให้แสดงความเคารพ และ เขาก็จะตอบว่า “ทำไม่ผมต้องทำอย่างนั้นด้วย แม่นี้โบริาณจริง ๆ เลย”

และที่แน่นอนที่สุดคือ เราไม่สามารถสอนให้ลูก “มีความรับผิดชอบ” ด้วยปาก คุณเคยสังเกตหรือไม่ว่า พ่อแม่ที่ตะโกนเสียงดังที่สุดในเรื่อง ความรับผิดชอบ ดูเหมือนว่าจะมีลูกที่ไม่รู้จักรับผิดชอบเอาเสียเลย แต่ เด็ก ๆ ที่มีความรับผิดชอบโดยมากแล้วมักจะมาจากครอบครัวที่พ่อแม่ แทบจะไม่เคยใช้คำว่า **“ความรับผิดชอบ”** ด้วยซ้ำไป ความเป็นจริงคือ **ความรับผิดชอบเป็นเรื่องที่พรีสอนกันไม่ได้**

เพื่อที่จะช่วยให้ลูกมีสำนึกเรื่องความรับผิดชอบ เราจำเป็นต้องเปิดโอกาสให้เขาได้แสดงความรับผิดชอบ และนี่คือประเด็นสำคัญ พ่อแม่ของเด็กที่มีความรับผิดชอบส่วนใหญ่จะไม่เสียเวลาและพลังงานไปกับการวิพากษ์วิจารณ์เรื่องความรับผิดชอบของลูก พวกเขากังวลมากกว่าว่าจะทำอะไรจึงจะให้ลูกได้พานพบกับโอกาสการเรียนรู้ที่สำคัญเมื่อเด็กขาดความรับผิดชอบ เป็นที่แน่นอนว่าพวกเขาใช้เวลาอยู่กับลูกด้วยความรัก โดยใช้วิจารณญาณว่าถึงเวลาที่สมควรหรือยัง และเด็กพร้อมหรือยังที่จะเรียนรู้บทเรียนของชีวิตบทต่อไป แต่พ่อแม่ไม่ควรมัวเสียเวลาตักเตือนเด็ก ๆ หรือวิพากษ์วิจารณ์กับพวกเขา กล่าวอีกนัยหนึ่งคือ พ่อแม่เหล่านี้จะพูดว่า “พ่อ/แม่รู้ว่าลูกจะทำได้เอง แต่ถ้าลูกจำไม่ได้ ลูกยอมได้เรียนรู้อะไรบางอย่างจากประสบการณ์ครั้งนี้”

พ่อแม่เหล่านี้ช่วยให้ลูกเข้าใจว่าพวกเขาแก้ปัญหาได้ด้วยตนเอง พ่อแม่แสดงความเห็นอกเห็นใจ แต่ไม่ใช่เป็นผู้คอยแก้ปัญหาต่าง ๆ ให้กับลูก เด็กที่เติบโตขึ้นมาพร้อมกับสำนึกในหน้าที่ความรับผิดชอบย่อมจะมีความเชื่อมั่นในตนเอง ซึ่งเป็นปัจจัยสำคัญสำหรับการประสบความสำเร็จในโลกแห่งความเป็นจริงในวันข้างหน้า

เมื่อเด็กมีความเชื่อมั่นในตนเองเพิ่มมากขึ้น
เด็กเหล่านี้ย่อมจะสามารถดำเนินชีวิตได้ดีกว่า
เมื่อถึงวันที่เขาต้องยืนด้วยลำแข้งของตัวเอง

PARENTING WITH
LOVE & LOGIC

“วิธีการ “เลี้ยงลูกด้วยรักและเหตุผล” คือ การเลี้ยงดูเด็กให้เติบโตขึ้นเป็นคนที่รู้จักคิด รู้จักตัดสินใจเลือก มีวินัยในตนเองและมีความรับผิดชอบ มั่นเป็นแนวทางที่จะทำให้เกิดประโยชน์กับทุกฝ่าย

พ่อแม่รู้สึกเป็นผู้ชนะ เนื่องจากพวกเขาสามารถแสดงความรักแก่ลูก แต่ก็ยังคงสามารถควบคุมเด็กได้โดยไม่จำเป็นต้องอาศัยความโกรธเคือง และการบังคับขู่เข็ญ ซึ่งจะนำไปสู่การขัดขืนเมื่อถึงวัยที่ลูกย่างเข้าสู่วัยรุ่น

ในขณะที่ลูก ๆ ก็เป็นผู้ชนะ เนื่องจากพวกเขาได้เรียนรู้ถึงความรับผิดชอบ รวมไปถึงเรื่องเหตุและผลของการดำเนินชีวิต และรู้จักแก้ปัญหาต่าง ๆ ด้วยตัวเอง ซึ่งจะทำให้เขามีอาวุธพร้อมเพียงสำหรับการเผชิญหน้ากับโลกแห่งความจริงในอนาคตได้”

PARENTING WITH
LOVE & LOGIC

เทคนิคการพูด ที่ไม่มีประสิทธิภาพ	เทคนิค “เลี้ยงลูก ด้วยรักและเหตุผล”
- ไม่ให้ลูกอยู่ที่นี้ และทำตัวแบบนี้อีก	- ลูกจะอยู่กับเราได้ ถ้าเลิกทำพฤติกรรมแบบนี้
- อย่ากลับเข้ามาในห้องนี้อีกนะ จนกว่าจะทำตัวมีสมาธิ	- ลูกกลับเข้ามาในห้องนี้ได้อีกทันทีที่ลูกสงบอารมณ์ลงแล้ว
- หยุดเล่นหากฎกติกาได้แล้ว	- ใครก็ตามที่เล่นตามกติกา ก็สามารถเล่นต่อไปได้
- แม่บอกให้ ทำความสะอาดห้องนี้เดี๋ยวนี้เลยนะ	- มากินไอศกรีมกับเราได้ทันทีที่ห้องของลูกสะอาด
- หยุดเถียงกับแม่นะ	- แม่ยินดีที่จะพูดคุยกับลูกทันทีที่ลูกหยุดโต้เถียง
- ถ้าลูกไม่ใช้แปรงทาสีนั้นดี ๆ ก็ออกไปนงรอ ไม่ต้องมายุ่งเลย	- พ่อยินดีให้ทุกคนที่ใช้แปรงทาสีได้อย่างถูกต้องวิธีช่วยพ่อทำงานชิ้นนี้
- ถ้าลูกลืมเอาใบขออนุญาตไปส่งครู ลูกก็อดไปทัศนศึกษา	- ใครก็ตามที่ไม่ลืมใบขออนุญาต ก็จะออกไปทัศนศึกษาได้

ราคา 150.- (144 หน้า)

สนธิ์และชาร์ลี บราวน์
สอนวิชาชีวิต

ตอน

สิ่งดี ๆ จะเกิดขึ้นในชีวิต “เมื่อคิดเป็น”

When Do The Good Things Start?

A Therapist Looks at Life's Ups and Downs

(With a Bit of Help from Charlie Brown and His Friends)

by **Abraham J. Twerski, M.D.** (Author), **Charles M. Schulz** (Illustrator)

- คุณมีตึกว่าที่ตนเองคิดไว้
- รู้จักศักยภาพของตนเอง
- อย่างกลัวที่จะเปลี่ยนแปลง
- อย่างกลัวที่จะลองทำ
- ฝึกการเห็นคุณค่าในตนเอง

- จัดการกับอารมณ์ที่ถูกกักขังไว้
- วิธีจัดการความกังวล
- วิธีจัดการความรู้สึกผิด
- เสียใจได้ แต่ต้องไม่มากเกินไป
- เรียนรู้จากอดีต แล้วก็ลืมซะ

ยอดขายกว่า 12 ล้านเล่มทั่วโลก

ราคา 259.- (256 หน้า)

BETWEEN PARENT AND CHILD วิธีพูดกับลูก

โดยไม่ทำร้ายจิตใจของเขา
และทำให้เขาร่วมมือยอมทำตามคุณ

เขียนโดย : ดร.เอม จินออตต์

“ศัลยแพทย์จำเป็นที่จะต้องฝึกฝน
ให้มีความชำนาญในการใช้มีดผ่าตัด ฉันทัด
พ่อแม่ทุกคนก็จำเป็นที่จะต้องฝึกฝน
ให้มี ‘ทักษะในการใช้คำพูด’ ฉันทัด
เพราะคำพูดของเรา เปรียบเสมือนใบมีดโกน
ที่สามารถทำให้เกิดบาดแผลร้ายแรงทางจิตใจได้”

- วิธีบริหารจัดการความกังวลใจของเด็ก
- วิธีแก้ปัญหาความอิจฉาริษยาของลูก
- 3 ขั้นตอนในการจัดการความโกรธ
- วิธีเยียวยาบาดแผลทางใจของเด็ก
- วิธีพูดคุยและสอนลูกในเรื่อง เพศศึกษา
- ทำอย่างไร ให้เด็กมีความรับผิดชอบ
จากจิตใต้สำนึกของเขาเอง
- วิธีจัดการความรู้สึกผิดของเด็ก

หนังสือขายดี ยอดขายกว่า 4 ล้านเล่ม ทั่วโลก

ราคา 360.- (368 หน้า)

คู่มือ สอนพ่อแม่

ฉบับปรับปรุง

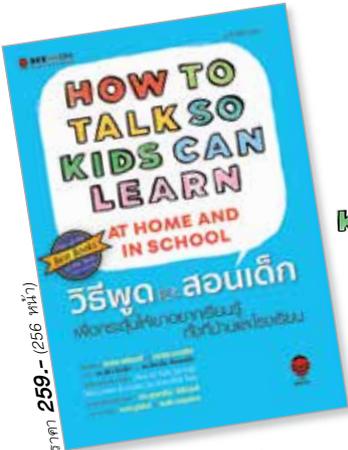
ให้มีจิตวิทยาที่ดีในการเลี้ยงลูก
วัยเด็กและวัยรุ่น ให้มีวินัยและความรับผิดชอบ

เขียนโดย : ดร.โทมัส กอร์ดอน
ผู้ได้รับการเสนอชื่อรางวัลโนเบล สาขาสันติภาพ

“พ่อ แม่ ครู และผู้ปกครอง ที่ไม่หลกการ
และวิธีของ P.E.T. จะมีจิตวิทยาที่ดีในการเลี้ยงลูก
พวกเขาไม่ต้องใช้การลงโทษ ในการสอนให้ลูกมีวินัย
ไม่ต้องทำให้กลัว ในการสอนให้ลูกมีความรับผิดชอบ
แต่ทำให้เด็กเปิดใจรับฟังคำสอนได้โดยไม่ต้องต่อต้าน
และโน้มน้าวเด็กให้มีพฤติกรรมที่เหมาะสมได้
ด้วยวิธีการที่ไม่มีใครจับเข่าดึง”

- การนำวิธี I-Message มาใช้ปฏิบัติจริง
เพื่อให้เด็กเกิดความรู้สึกที่ดี
- พูดอย่างไร จึงจะทำให้เด็กรับฟังคุณ
โดยไม่ต่อต้าน
- การนำ ‘วิธีที่ไม่มีผู้แพ้’ ไปปฏิบัติใช้จริง
- การแก้ไขความขัดแย้งด้วย
วิธีที่ 3 ‘วิธีที่ไม่มีผู้แพ้ (No-Lose)’
- วิธีรับฟังเด็ก เพื่อให้เขาพูดกับเรา
อย่างเปิดใจ
- วิธีนำ “การฟังเชิงรุก” มาใช้ปฏิบัติจริง

ราคา 259.- (256 หน้า)

วิธีพูด และ สอนเด็ก

เพื่อกระตุ้นให้เขาอยากเรียนรู้ ทั้งที่บ้านและโรงเรียน

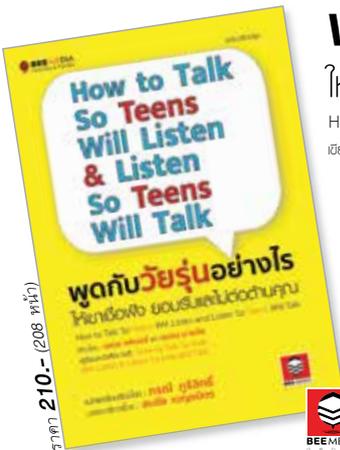
HOW TO TALK SO KIDS CAN LEARN
AT HOME AND IN SCHOOL

“วิธีที่ พ่อ แม่ และ ครู พูดกับเด็ก ว่าพวกเขารู้สึกอย่างไรเกี่ยวกับตัวเด็กนั้น คำพูดของพวกเขาจะมีผลกระทบต่อการเรียนรู้ของเด็กอย่างมากต่อการยอมรับนับถือ และคุณค่าในตัวของเด็กเอง

และวิธีการสื่อสารของ พ่อ แม่ และ ครู จะเป็นตัวกำหนดชีวิตในอนาคตของเด็กคนนั้น”
เขียนโดย : **อดาล เฟเบอร์** และ **เอเลน มาชลิช**
ผู้เขียนหนังสือยอดฮิต How to Talk So Kids Will Listen & Listen So Kids Will Talk

- วิธีจัดการกับอารมณ์ และความรู้สึกลึกซึ้ง ที่เป็นอุปสรรคต่อการเรียนรู้ของเด็ก
- ทักษะ 7 ประการ ที่ทำให้เด็กร่วมมือกับพ่อแม่และครูด้วยความเต็มใจ
- วิธีการร่วมมือกัน ระหว่างพ่อแม่และครู
- 6 ขั้นตอนเพื่อส่งเสริมให้เด็ก มีความคิดสร้างสรรค์ และมีความรับผิดชอบ
- ชมเด็กอย่างไร จึงไม่ทำให้เกิดผลเสีย
- วิจัยลึกลับๆ อย่างไร ไม่ทำให้เขารู้สึกอึดอัด
- วิธีช่วยให้เด็กหลุดพ้นจากการถูกรังแก

ราคา 210.- (208 หน้า)

พูดกับวัยรุ่นอย่างไร

ให้เขาเชื่อฟัง ยอมรับและไม่ต่อต้านเรา

How to Talk So Teens Will Listen and Listen So Teens Will Talk
เขียนโดย : **อดาล เฟเบอร์** และ **เอเลน มาชลิช**

“การที่พ่อแม่ ครูและผู้ปกครอง เข้าใจและรับรู้ความรู้สึกของวัยรุ่น แสดงให้เห็นว่าเรารักเขา เห็น ‘คุณค่า’ ในตัวของเขา จะทำให้เขาเชื่อฟัง ยอมรับ ไม่ต่อต้าน

เมื่อใดที่วัยรุ่นเปิดใจรับฟังพ่อแม่ ครูหรือผู้ปกครอง และรู้ว่ามี ‘คุณค่า’ ในตัวของเขา เขาก็จะมองเห็น ‘คุณค่าของตนเอง’ ด้วย

พวกเขาจะมีแนวโน้มในการตัดสินใจทำอะไรก็ตาม อย่างคนที่มี ความรับผิดชอบ และมีสติในการหลีกเลี่ยง หรือปฏิเสธพฤติกรรมที่ไม่ดี เพื่อเป็นการปกป้องกันชีวิต ไม่ใช่ทำในสิ่งที่จะเกิดผลเสียต่ออนาคตของตัวเองเอาได้”

- วิธีช่วยให้ลูกวัยรุ่นยอมรับและเชื่อฟังคุณ
- วิธีที่จะช่วยให้ลูกวัยรุ่นให้ความร่วมมือกับคุณด้วยความเต็มใจ
- วิธีแก้ปัญหาเมื่อลูกวัยรุ่นทำความผิด โดยไม่ต้องใช้การลงโทษ
- ทำความเข้าใจในมุมมองของลูกวัยรุ่น
- วิธีสอนให้ลูกวัยรุ่นพูดกับพ่อแม่และเพื่อน เพื่อให้ทุกคนรู้สึกดีและยอมรับในตัวเขา
- เมื่อพ่อแม่กับลูกวัยรุ่นร่วมมือ และช่วยกันแก้ปัญหา

วิธีฝึกใจให้แกร่ง รับมือได้ ทุกปัญหา

วิธีฝึกความแข็งแกร่ง ภายในจิตใจ และสร้างภูมิคุ้มกันตน อุปสรรคในชีวิต

EVERYDAY RESILIENCE : A PRACTICAL GUIDE TO BUILD INNER STRENGTH AND WEATHER LIFE'S CHALLENGES

“เมื่ออ่านหนังสือเล่มนี้แล้ว คุณจะรู้สึกเหมือนได้ทวงชีวิตของตัวเองคืนกลับมา ช่วยให้มีชีวิตที่เบิกบาน และประสบความสำเร็จ ไม่ว่าจะเผชิญชะตากรรมอะไรก็ชนะในชีวิตถัดมา”

- วิธีสร้างพลังฟื้นคืนจิตใจ สร้างความแข็งแกร่งให้จิตใจ รับมือได้ทุกปัญหา
- วิธีฝึกความยืดหยุ่นของจิตใจ ช่วยให้เห็นหนทางรับมือความเปลี่ยนแปลง

- วิธีฝึกควบคุมตนเอง และเลือกใช้พลังงานไปในทิศทางเชิงบวก
- ฝึกวิธีคิดบวก ฝึกให้อารมณ์เชิงบวกเพิ่มมากขึ้น แข็งแรงขึ้น

เขียนโดย : ดร.เบนจามิน อาร์ต

อนาคตที่ดี คุณกำหนดได้

แค่คิดและเริ่มทำตั้งแต่วันนี้ THE SCIENCE OF INTENTIONAL TRANSFORMATION

หนังสือขายดี แปลไปแล้วกว่า 10 ประเทศทั่วโลก

“อย่ารอให้ฟ้าดินลิขิต เพราะชีวิตอนาคตที่ดีคุณกำหนดเองได้ แค่เปลี่ยนวิธีคิด และเริ่มตั้งแต่วันนี้”

มนุษย์สามารถคิดหาหนทางหรือวิธีการต่าง ๆ เพื่อทำให้อนาคตที่ต้องการเป็นไปตามที่คาดหวังไว้ได้ ยิ่งมีภาพตัวตนในอนาคตที่แจ่มชัดและมีรายละเอียดมากเท่าไร เราจะเข้าใจเป้าหมายที่ต้องการได้เร็วขึ้นเท่านั้น”

- “ข้อควรระวัง” 7 ประการ สำหรับตัวตนในอนาคตของคุณ
- “เรื่องจริง” ที่ควรรู้ 7 ประการ เกี่ยวกับตัวตนในอนาคตของคุณ
- ตัวตนในอนาคตต่างจากที่คุณคิดไว้

- “7 ขั้นตอน” เป็นตัวตนอนาคตของคุณ
- มีจุดมุ่งหมายที่ชัดเจนในใจ
- อยากได้อะไร ให้เอ่ยปากขอ
- ตะลุยทำงานที่ค้างให้เสร็จ
- กำจัดเป้าหมายที่ยับยั้งทิ้งไปให้หมด

